

Skrót urzędowy: Nds. SVVollzG
Data sporządzenia: 12.12.2012
Ważna od: 01.06.2013
Typ dokumentu: ustawa
Źródło:
Dostępność: Nds. GVBl. 2012, 566
Numer pozycji: 34140

Ustawa kraju związkowego Dolna Saksonia
o pobycie w izolacji osób stanowiących zagrożenie dla społeczeństwa
(Nds. SVVollzG)
z dnia 12 grudnia 2012^{*)}

Ostatnia aktualna wersja pełnego tekstu ustawy na dzień 07.08.2014

Przypisy

* Ogłoszona jako artykuł 1 ustawy o nowelizacji przepisów dotyczących pobytu w izolacji osób stanowiących zagrożenie dla społeczeństwa na terenie Dolnej Saksonii z dnia 12 grudnia 2012 (Nds. GVBl. S. 566)

Spis treści

Rozdział pierwszy

Przepisy ogólne, zasady

Artykuł 1	Zakres zastosowania
Artykuł 2	Cele pobytu
Artykuł 3	Ogólne zasady organizacyjne
Artykuł 4	Środki służące osiągnięciu celu pobytu w izolacji
Artykuł 5	Pozycja prawna osób izolowanych
Artykuł 6	Zasada współmierności, uznaniowość i zakres swobody przy ocenie

Rozdział drugi

Planowanie i przebieg pobytu w izolacji

Artykuł 7	Przyjęcie do zakładu
Artykuł 8	Wywiad dla potrzeb terapii
Artykuł 9	Plan pobytu w izolacji
Artykuł 10	Konieczność oddzielenia
Artykuł 11	Przeniesienie
Artykuł 12	Przekazanie
Artykuł 13	Transport
Artykuł 14	Przeniesienie do innego kraju związkowego
Artykuł 15	Forma pobytu w izolacji
Artykuł 16	Środki ograniczające izolację
Artykuł 17	Środki ograniczające izolację z ważnego powodu, doprowadzenie
Artykuł 18	Polecenia, uchylenie środków ograniczających izolację
Artykuł 19	Ocena, badanie fizycznego stanu zdrowia

Rozdział trzeci

Pobyty, odzież, wyżywienie i zakupy

Artykuł 20	Przestrzeń mieszkalna, grupy mieszkań
Artykuł 21	Pozostałe strefy ogólnego użytkowania
Artykuł 22	Swoboda przemieszczania się
Artykuł 23	Wyposażenie przestrzeni mieszkalnej i własność osobista
Artykuł 24	Odzież, bielizna, pościel
Artykuł 25	Wyżywienie
Artykuł 26	Zakupy

Rozdział czternasty

Wizyty, korespondencja, telekomunikacja i paczki

Artykuł 27	Prawo do wizyt
Artykuł 28	Zakaz wizyt

Artykuł 29	Wizyty obrońców, adwokatów i notariuszy
Artykuł 30	Nadzorowanie wizyt
Artykuł 31	Prawo do korespondencji
Artykuł 32	Nadzorowanie korespondencji
Artykuł 33	Przekazywanie pism, przechowywanie
Artykuł 34	Zatrzymanie pism
Artykuł 35	Telekomunikacja
Artykuł 36	Paczki

Rozdział piąty

Praca, kształcenie i doskonalenie

Artykuł 37	Zasada
Artykuł 38	Praca, kształcenie i doskonalenie
Artykuł 39	Dobrowolny stosunek zatrudnienia, samodzielna działalność zarobkowa
Artykuł 40	Świadczenie ukończenia
Artykuł 41	Zwolnienie
Artykuł 42	Wynagrodzenie
Artykuł 43	Uznanie kształcenia i doskonalenia
Artykuł 44	Zatrzymanie części składek
Artykuł 45	Kieszonkowe
Artykuł 46	Upoważnienie do wydania rozporządzenia

Rozdział szósty

Środki pieniężne i udział w kosztach

Artykuł 47	Zarządzanie środkami pieniężnymi
Artykuł 48	Środki domowe
Artykuł 49	Środki pomostowe
Artykuł 50	Środki własne
Artykuł 51	Świadczenia zastępcze
Artykuł 52	Możliwość dokonania cesji, zabezpieczenie przed zajęciem
Artykuł 53	Dochodzenie roszczeń kraju związkowego

Artykuł 54 Udział w kosztach

Rozdział siódmy

Wykonywanie praktyk religijnych

Artykuł 55 Duszpasterstwo

Artykuł 56 Spotkania religijne

Artykuł 57 Wspólnoty światopoglądowe

Rozdział ósmy

Opieka lekarska

Artykuł 58 Postanowienia ogólne

Artykuł 59 Świadczenia medyczne

Artykuł 60 Leczenie podczas wyjścia, wyjścia z towarzyszeniem i wyjścia długoterminowego

Artykuł 61 Świadczenia, rodzaj i zakres

Artykuł 62 Zawieszenie praw

Artykuł 63 Leczenie lekarskie w celu integracji społecznej

Artykuł 64 Pobyt na powietrzu

Artykuł 65 Leczenie poza miejscem pobytu w izolacji

Rozdział dziewiąty

Czas wolny

Artykuł 66 Czas wolny

Artykuł 67 Gazety i czasopisma

Artykuł 68 Radio i telewizja

Rozdział dziesiąty

Pomoc socjalna, stała opieka

Artykuł 69 Pomoc socjalna

Artykuł 70 Pomoc w trakcie pobytu w izolacji

Artykuł 71 Pomoc przy zwolnieniu

Artykuł 72 Opieka po zwolnieniu

Artykuł 73 Pozostanie i przyjęcie na zasadzie dobrowolności

Rozdział jedenasty

Przepisy szczególne dotyczące pobytu w izolacji kobiet

Artykuł 74 Świadczenia w przypadku ciąży i macierzyństwa

Artykuł 75 Zgłoszenie narodzin

Artykuł 76 Matki z dziećmi

Rozdział dwunasty

Bezpieczeństwo i uporządkowane współżycie społeczne

Artykuł 77 Zasada

Artykuł 78 Zakaz zakłócania spokoju

Artykuł 79 Przepisy dotyczące zachowania

Artykuł 80 Posiadanie rzeczy osobistych

Artykuł 81 Przeszukanie

Artykuł 82 Środki służące identyfikacji

Artykuł 83 Środki pozwalające na ustalenie tożsamości

Artykuł 84 Prawo zatrzymania

Artykuł 85 Zamknięcie

Artykuł 86 Szczególne środki bezpieczeństwa

Artykuł 87 Wykonanie szczególnych środków bezpieczeństwa

Artykuł 88 Zarządzenie szczególnych środków bezpieczeństwa

Artykuł 89 Nadzór lekarski

Artykuł 90 Zwrot nakładów

Rozdział trzynasty

Przymus bezpośredni

Artykuł 91 Warunki ogólne

Artykuł 92 Terminologia

Artykuł 93 Działanie zgodnie z zarządzeniem

Artykuł 94 Ostrzeżenie

- Artykuł 95 Ogólne przepisy dotyczące użycia broni palnej
Artykuł 96 Szczególne przepisy dotyczące użycia broni palnej
Artykuł 97 Środki przymusu w zakresie opieki zdrowotnej

Rozdział czternasty

Środki dyscyplinarne

- Artykuł 98 Warunki
Artykuł 99 Rodzaje środków dyscyplinarnych
Artykuł 100 Wykonanie środków dyscyplinarnych, zawieszenie na okres próby
Artykuł 101 Uprawnienia do zarządzenia środków dyscyplinarnych
Artykuł 102 Tryb postępowania
Artykuł 103 Współdziałanie lekarza

Rozdział piętnasty

Uchylenie aktów administracyjnych, prawo do złożenia zażalenia, sądowa ochrona praw

- Artykuł 104 Uchylenie aktów administracyjnych
Artykuł 105 Prawo do złożenia zażalenia
Artykuł 106 Sądowa ochrona praw

Rozdział szesnasty

Organizacja pobytu w zakładzie

Dział pierwszy

Przeznaczenie i wyposażenie zakładów, umieszczenie i rozdzielanie

- Artykuł 107 Utworzenie zakładów i oddziałów
Artykuł 108 Urządzenie, zróżnicowanie i zorganizowanie zakładów
Artykuł 109 Przygotowanie i urządzenie pomieszczeń
Artykuł 110 Wspólnoty z innymi krajami związkowymi tworzone w celu zorganizowania pobytów izolacji

Dział drugi

Wykonywanie zadań organów penitencjarnych

Artykuł 111	Właściwość
Artykuł 112	Kierownictwo zakładu
Artykuł 113	Wykonywanie zadań przez funkcjonariuszy służby penitencjarnej
Artykuł 114	Powierzenie
Artykuł 115	Duszpasterstwo
Artykuł 116	Opieka lekarska
Artykuł 117	Współpraca
Artykuł 118	Reprezentowanie interesów osób izolowanych
Artykuł 119	Regulamin zakładu

Dział trzeci

Nadzór i plan wykonawczy

Artykuł 120	Nadzór
Artykuł 121	Plan wykonawczy

Dział czwarty

Rady

Artykuł 122	Powoływanie rad
-------------	-----------------

Dział piąty

Ewaluacja

Artykuł 123	Ewaluacja
-------------	-----------

Rozdział siedemnasty

Ochrona danych

Artykuł 124	Ochrona danych
-------------	----------------

Rozdział osiemnasty

Postanowienia przejściowe i końcowe

Artykuł 125	Postanowienia przejściowe
-------------	---------------------------

Rozdział pierwszy

Przepisy ogólne, zasady

Artykuł 1

Zakres zastosowania

Niniejsza ustawa reguluje pobyt w izolacji osób stwarzających zagrożenie dla społeczeństwa (osoby izolowane) na terenie kraju związkowego Dolna Saksonia.

Artykuł 2

Cele pobytu

(1) Pobyt osób izolowanych w izolacji ma na celu takie zmniejszenie zagrożenia dla społeczeństwa stwarzanego przez osobę izolowaną, aby pobyt w izolacji mógł jak najszybciej zostać zawieszony na próbę lub uznany za zakończony.

(2) Podczas pobytu w izolacji osoby izolowane powinny zdobyć umiejętności, które pozwolą im w przyszłości prowadzić odpowiedzialne życie w społeczeństwie bez popełniania czynów karalnych.

(3) Równocześnie pobyt osób izolowanych służy zapewnieniu społeczeństwu ochrony przed dalszymi poważnymi czynami karalnymi.

Artykuł 3

Ogólne zasady organizacyjne

(1) Pobyt osób izolowanych powinien się koncentrować na zapewnieniu wolności i terapii.

(2) ¹Tryb życia podczas pobytu w izolacji powinien być dostosowany do powszechnych standardów życia, o ile osoby izolowane nie podlegają przewidzianym w niniejszej ustawie ograniczeniom wolności. ² Należy utrzymywać i wspierać kontakt z życiem toczącym się poza miejscem pobytu w izolacji.

(3) Należy przeciwdziałać szkodliwym skutkom pozbawienia wolności.

(4) Przy organizowaniu pobytu w izolacji i regulowaniu poszczególnych spraw należy uwzględnić różne sytuacje życiowe i potrzeby osób izolowanych, w szczególności pod względem wieku, płci i pochodzenia.

Artykuł 4

Środki służące osiągnięciu celu pobytu w izolacji

(1) ¹ Osobie izolowanej należy niezwłocznie zaproponować odpowiednią opiekę i inne środki niezbędne do osiągnięcia celów pobytu w izolacji określonych w art. 2 ust. 1 i 2. ² Należy stale pobudzać i wspierać gotowość osoby izolowanej do współdziałania podczas dążenia do osiągnięcia celów pobytu w izolacji określonych w art. 2 ust. 1 i 2.

(2) ¹ Opieka w rozumieniu ustępu 1 obejmuje w szczególności terapię psychiatryczną, psychoterapię i socjoterapię. ²Terapia musi odpowiadać aktualnemu stanowi nauki. ³ O ile standardowe terapie okażą się niewystarczające lub nie dają szans na osiągnięcie zamierzonego efektu, należy opracować nowe metody terapeutyczne.

(3) ¹ Opieka nad osobą izolowaną wykonywana jest przez funkcjonariuszy służby penitencjarnej (art. 113) z różnych pionów merytorycznych. ²W przypadku, gdy odpowiedni funkcjonariusze służby penitencjarnej są niedostępni lub jest to wymagane do osiągnięcia celów pobytu w izolacji określonych w art. 2 ust. 1 i 2, zadania związane z opieką należy powierzyć upoważnionym osobom lub jednostkom (art.114) lub innym osobom. ³Osoby lub jednostki wymienione w zdaniu 2 generalnie przy realizacji terapii ściśle między sobą współpracują, a przy wykonywaniu pozostałych środków w razie konieczności.

(4) Istotne środki, które zostały zaproponowane lub zastosowane, wymagają udokumentowania.

Artykuł 5

Pozycja prawna osób izolowanych

¹ Osoba izolowana podlega określonym w niniejszej ustawie ograniczeniom jej swobód. ² O ile ustawa nie zawiera przepisów szczególnych, na osobę izolowaną mogą być nałożone ograniczenia niezbędne dla zapewnienia bezpieczeństwa zakładu. ³ Bezpieczeństwo zakładu obejmuje także ochronę społeczeństwa przed popełnieniem przez osoby izolowane poważnych czynów karalnych.

Artykuł 6

Zasada współmierności, uznaniowość i zakres swobody przy ocenie

(1) ¹ Spośród kilku odpowiednich środków należy zastosować taki, który przypuszczalnie w jak najmniejszym stopniu będzie ograniczał swobodę osoby izolowanej. ²Zastosowany środek nie może wyrządzać osobie izolowanej uszczerbku, który byłby wyraźnie niewspółmierny do celu przyświecającego pobytowi w izolacji. ³Dany środek może być stosowany tylko do momentu osiągnięcia zakładanego celu lub stwierdzenia, że cel ten nie może już być osiągnięty.

(2) Przy kierowaniu się uznaniem i skorzystaniu ze swobody oceny należy również rozważyć, na ile dany środek pozwoli na wzbudzenie i wspieranie u osoby izolowanej gotowości do współpracy przy osiąganiu celów stawianych przez pobyt w izolacji określonych w art. 2 ust. 1 i 2.

Rozdział drugi

Planowanie i przebieg pobytu w izolacji

Artykuł 7

Przyjęcie do zakładu

(1) ¹ Przy przyjmowaniu do zakładu z osobą izolowaną od razu przeprowadzana jest rozmowa. ² Podczas rozmowy jest ona informowana o przysługujących jej prawach i obowiązkach oraz o najważniejszych kwestiach organizacyjnych pobytu w izolacji. ³Równocześnie należy umożliwić osobie izolowanej wyrażenie swoich uwag dotyczących organizacji pobytu w izolacji. ⁴ Uwagi te należy uwzględnić, o ile służą one osiągnięciu celów stawianych przez pobyt w izolacji określonych w art. 2 ust. 1 i 2.

(2) ¹ Osoba izolowana oraz należące do niej rzeczy zostaną przeszukane. ² Zostanie też ona wkrótce poddana badaniom lekarskim.

(3) ¹ Przy realizacji procedury przyjęcia nie mogą być obecne inne osoby izolowane. ² W przypadku, gdy w celu zapewnienia komunikacji z osobą izolowaną przyjmowaną do zakładu konieczne jest pośrednictwo tłumacza, należy niezwłocznie zapewnić taką pomoc.

Artykuł 8

Wywiad dla potrzeb terapii

(1) ¹ Po przyjęciu do zakładu przeprowadzany jest niezwłocznie wywiad w celu uzyskania niezbędnych do przygotowania planu pobytu informacji dotyczących osoby izolowanej i jej sytuacji życiowej oraz analizowane są przyczyny popełnienia czynów karalnych. ² Wywiad dla potrzeb terapii koncentruje się przede wszystkim na okolicznościach istotnych dla oceny stopnia zagrożenia. ³ Należą do nich indywidualne czynniki ryzyka, potrzeba i możliwość terapii, motywacja do terapii oraz zdolności osoby izolowanej, których wzmocnienie będzie przeciwdziałać potencjałowi zagrożenia. ⁴ Należy uwzględnić uwagi i spostrzeżenia dokonane w ramach wcześniejszych pobytów w warunkach pozbawienia wolności.

(2) Wywiad dla potrzeb terapii musi być prowadzony zgodnie z aktualnym stanem nauki.

Artykuł 9

Plan pobytu w izolacji

(1) ¹ Na podstawie przeprowadzonego wywiadu niezwłocznie sporządzany jest plan pobytu w izolacji, w którym ustalone zostają indywidualne cele terapii i wyznaczone środki niezbędne do ich osiągnięcia. ² Plan pobytu w izolacji zawiera informacje dotyczące co najmniej następujących środków:

1. środków terapii psychiatrycznej, psycho- i socjoterapii,
2. innych środków terapii indywidualnej lub grupowej,
3. umieszczenia w zakładzie lub na oddziale socjoterapeutycznym,
4. przydzielenia do grup mieszkań lub innych grup służących osiągnięciu celów pobytu w izolacji określonych w art. 2 ust. 1 i 2,
5. środków pobudzających i wspierających gotowość osoby izolowanej do współpracy w trakcie realizacji terapii,
6. rodzaju i zakresu możliwej do zaproponowania pracy, formy kształcenia i doskonalenia oraz uczestniczenia w terapii przez pracę,
7. udziału w zajęciach doksztalających,
8. udziału w programach spędzania czasu wolnego,
9. środków służących uporządkowaniu spraw osobistych, ekonomicznych i społecznych,
10. środków ograniczających izolację,
11. środków wspierających kontakty zewnętrzne i przygotowujących odpowiednie środowisko społeczne oraz

12. środków przygotowujących do potencjalnego zwolnienia i zapewnienia stałej opieki.

(2) ¹ Plan pobytu w izolacji należy aktualizować odpowiednio do postępów osiąganych przez osobę izolowaną i uwzględniając uzyskaną w trakcie pobytu dalszą wiedzę na temat danej osoby, w szczególności jej gotowości do współpracy przy dążeniu do osiągnięcia celów pobytu w izolacji określonych w art. 2 ust. 1 i 2. ²W tym zakresie należy przewidzieć w planie stosowne terminy, które nie powinny być dłuższe niż sześć miesięcy.

(3) ¹ W celu przygotowania do sporządzenia i późniejszej aktualizacji planu pobytu w izolacji będą organizowane spotkania z udziałem odpowiednich osób lub jednostek, które zgodnie z oceną organu penitencjarnego uczestniczą w organizowaniu pobytu w izolacji (art. 113 i art. 114). ² Jeżeli w organizowaniu pobytu w izolacji uczestniczą odpowiednio inne osoby, powinny być one włączone do prac przygotowawczych.³ Osoby wymienione w zdaniu 2 mogą za zgodą osoby izolowanej uczestniczyć w spotkaniach.

(4) Plan pobytu w izolacji jest omawiany z osobą izolowaną i zostaje jej wręczony na piśmie.

Artykuł 10

Konieczność oddzielenia

(1) Osoba izolowana musi być oddzielona od osób przebywających w warunkach pozbawienia wolności w innym trybie.

(2) ¹ Odmienne do ustępu 1 osoba izolowana może być umieszczona w zakładzie lub na oddziale przeznaczonym zgodnie z ustawą penitencjarną kraju związkowego Dolna Saksonia (NJVollzG) do pobytu osób przebywających w warunkach pozbawienia wolności w innym trybie,

1. jeżeli jest to w szczególnym przypadku konieczne ze względu na terapię osoby izolowanej,

2. w przypadku przeniesienia dokonywanego w interesie osoby izolowanej,

3. w przypadku przeniesienia dokonywanego w celu przeprowadzenia wywiadu dla potrzeb terapii w rozumieniu art. 8 oraz oceny i badania fizycznego stanu zdrowia w rozumieniu art. 19,

4. w przypadku przeniesienia do szpitala zakładowego lub do zakładu lepiej przystosowanego do leczenia choroby,

5. w przypadku umieszczenia w zakładzie otwartym w celu przygotowania do zwolnienia z pobytu w izolacji lub

6. jeżeli jest to doraźnie niezbędne w sytuacjach awaryjnych z ważnych względów organizacyjnych.

²W przypadkach określonych w zdaniu 1 punkt 1 do 5 wymagana jest zgoda osoby izolowanej; w przypadkach wskazanych w zdaniu 1 punkt 4 nie dotyczy to środków przymusu określonych w art. 97.³ Odstępstwo od wymogu oddzielenia w rozumieniu ustępu 1 jest też możliwe w przypadku, gdy osoba izolowana chce w ramach tego samego zakładu korzystać z urządzeń lub ofert adresowanych do osób przebywających w warunkach pozbawienia wolności w innym trybie. ⁴ Dotyczy to w szczególności możliwości pracy, spędzania czasu wolnego, uprawiania sportu, wykonywania praktyk religijnych i opieki zdrowotnej.

(3) ¹ W przypadkach określonych w ustępie 2 zamiast przepisów niniejszej ustawy mogą być stosowane obowiązujące w zakładzie lub na oddziale przepisy ustawy penitencjarnej kraju związkowego Dolna Saksonia, jeżeli w danej sytuacji jest to niezbędne lub osoba izolowana wyrazi na

to zgodę. ²Organ penitencjarny musi niezwłocznie podjąć wszelkie stosowne środki w celu umożliwienia stosowania przepisów niniejszej ustawy.

(4) ¹ Podczas pobytu w izolacji kobiety i mężczyźni muszą przebywać oddzielnie. ²Z wyjątkiem ciszy nocnej dopuszczalne jest odstępstwo od tej zasady, jeżeli wymaga tego umożliwienie osobie izolowanej uczestniczenia w działaniach związanych z pobytem w izolacji, które dostępne są tylko w zakładzie lub oddziale przeznaczonym do przebywania w izolacji osób odmiennej płci.

Artykuł 11

Przeniesienie

(1) Osoba izolowana może być odmiennie do postanowień planu pobytu w izolacji przeniesiona do innego zakładu lub oddziału przeznaczonego do pobytu osób izolowanych, jeżeli

1. służy to wspieraniu dążenia do osiągnięcia celów pobytu w izolacji określonych w art. 2 ustęp 1 i 2,
2. jej zachowanie lub stan stanowią zagrożenie dla bezpieczeństwa zakładu i przeniesienie pozwoli na zażegnanie tego zagrożenia,
3. niezależnie od jej zachowania lub stanu zagrożenie bezpieczeństwa zakładu nie może być w inny sposób zażegnane,
4. jest to konieczne ze względu na organizację pobytu lub z innego ważnego powodu.

(2) Osoba izolowana może być z ważnego powodu przeniesiona do innego zakładu lub oddziału przeznaczonego do pobytu osób izolowanych.

(3) ¹ Przeniesienie osoby izolowanej do innego zakładu lub oddziału przeznaczonego do pobytu osób w warunkach pozbawienia wolności zgodnie z ustawą penitencjarną kraju związkowego Dolna Saksonia dopuszczalne jest tylko przy spełnieniu warunków określonych w art. 10 ust. 1 zdania 1 i 2. ²Zdanie 1 obowiązuje odpowiednio, jeżeli osoba izolowana ma być umieszczona w tym samym zakładzie na oddziale przeznaczonym do pobytu osób w warunkach pozbawienia wolności zgodnie z ustawą penitencjarną kraju związkowego Dolna Saksonia.

(4) Osoba izolowana może być przeniesiona z powrotem do poprzedniego miejsca pobytu, jeżeli swoim zachowaniem systematycznie i w istotnym stopniu zakłóca przebieg terapii innych osób.

Artykuł 12

Przekazanie

¹Osoba izolowana może być za jej zgodą przekazana na określony czas pod dozór innego organu, jeżeli organ ten wystąpi z takim wnioskiem w celu wykonania swoich zadań (przekazanie).

²Przekazanie dopuszczalne jest także bez zgody zainteresowanej osoby izolowanej, jeżeli organ wnioskujący na podstawie przepisu prawa mógłby doprowadzić do przymusowego stawienia się osoby izolowanej. ³ Odpowiedzialność za bezpieczeństwo podczas dozoru oraz za spełnienie warunków określonych w zdaniu 2 spoczywa na organie wnioskującym.

Artykuł 13

Transport

¹ Transport nie odbywa się razem z osobami przebywającymi w warunkach pozbawienia wolności w innym trybie. ²Transport należy zorganizować jako transport indywidualny.

Artykuł 14

Przeniesienie do innego kraju związkowego

(1) ¹ Osoba izolowana może być za zgodą resortu właściwego dla wymiaru sprawiedliwości (właściwy resort merytoryczny) przeniesiona do zakładu innego kraju związkowego, jeżeli spełnione są określone w niniejszej ustawie warunki przeniesienia i właściwy organ drugiego kraju związkowego wyrazi zgodę na przeniesienie do tamtejszego zakładu. ²Należy przy tym zapewnić, aby nabyte na mocy niniejszej ustawy prawa do wynagrodzenia za pracę, zwolnienia w rozumieniu art. 41, rekompensaty w rozumieniu art. 42 ust. 4 i zasiłku na naukę zawodu zostały wykonane przez kraj związkowy lub uznane przez drugi kraj związkowy. ³ art. 40 ust. 10 ustawy penitencjarnej kraju związkowego Dolna Saksonia (NJVollzG) obowiązuje odpowiednio, jeżeli w wyniku przeniesienia prawo do zwolnienia (art. 41) nie może być spełnione.

(2) Osoby izolowane z zakładu innego kraju związkowego mogą być za zgodą właściwego resortu merytorycznego przyjęte do zakładu kraju związkowego.

Artykuł 15

Forma pobytu w izolacji

(1) Osoba izolowana umieszczana jest w zakładzie zamkniętym.

(2) W celu przygotowania potencjalnego zwolnienia osoba izolowana może za jej zgodą i zgodnie z art. 10 i art. 11 umieszczona w zakładach lub na oddziałach otwartych, o ile spełnia ona związane z tym wymagania, czyli nie istnieje obawa ucieczki z zakładu lub wykorzystania możliwości związanych z pobytem w zakładzie otwartym do popełnienia poważnych czynów karalnych.

Artykuł 16

Środki ograniczające izolację

(1) ¹ Należy zarządzić środki ograniczające izolację niezbędne do osiągnięcia celów pobytu w izolacji określonych w art. 2 ust. 1 i 2, jeżeli nie zachodzą bezwzględne przyczyny uniemożliwiające zastosowanie takich środków, w szczególności nie ma konkretnych podstaw uzasadniających istnienie ryzyka, że osoba izolowana ucieknie z zakładu lub wykorzysta zastosowanie środka ograniczającego izolację do popełnienia poważnych czynów karalnych. ²Zarządzenie wymaga zgody zainteresowanej osoby izolowanej.

(2) Jako środek ograniczający izolację można w szczególności zarządzić, że osoba izolowana

1. może na określony czas w ciągu dnia opuścić zakład z towarzyszeniem osoby dopuszczonej przez organ penitencjarny (wyjście z towarzyszeniem) lub bez towarzyszenia (wyjście),

2. może opuścić zakład bez towarzyszenia na okres dłuższy niż jeden dzień kalendarzowy (wyjście długoterminowe), maksymalnie do dwóch tygodni,

3. może opuścić zakład w ramach wyjścia długoterminowego na okres do sześciu miesięcy w celu przygotowania do potencjalnego zwolnienia lub

4. może poza zakładem regularnie wykonywać pracę pod nadzorem (zatrudnienie na zewnątrz) lub bez nadzoru funkcjonariusza służby penitencjarnej (wolne wyjście).

(3) ¹ Wyjście długoterminowe w rozumieniu ustępu 2 punkt 2 można zarządzić dopiero wtedy, gdy osoba izolowana sprawdziła się wcześniej podczas wyjścia lub wolnego wyjścia. ² Wyjście

długoterminowe w rozumieniu ustępu 2 punkt 3 powinno być zarządzane dopiero wtedy, gdy osoba izolowana przez łączny okres minimum trzech tygodni w ciągu jednego roku pobytu w izolacji sprawdziła się podczas wyjścia długoterminowego w rozumieniu ustępu 2 punkt 2.

(4) ¹ Jeżeli zachodzą bezwzględne przyczyny uniemożliwiające zarządzanie środkami ograniczających izolację w rozumieniu ustępu 2, na wniosek osoby izolowanej należy zezwolić jej na opuszczenie zakładu pod nadzorem funkcjonariusza służby penitencjarnej na określony czas w ciągu dnia (wyprowadzenie). ² Wyprowadzenia odbywają się jednak, o ile jest to niezbędne do osiągnięcia celów pobytu w izolacji określonych w art. 2 ust. 1 i 2, po sporządzeniu planu pobytu w izolacji minimum raz w miesiącu. ³ Odmowa wyprowadzenia możliwa jest tylko w przypadku, gdy zachodzą konkretne podstawy uzasadniające w znacznym stopniu ryzyko, że osoba izolowana ucieknie z zakładu lub wykorzysta wyprowadzenie do popełnienia poważnych czynów karalnych i ryzyka tego nie można uniknąć poprzez zapewnienie nadzoru przez maksymalnie dwóch funkcjonariuszy służby penitencjarnej i podjęcie stosownych środków bezpieczeństwa.

Artykuł 17

Środki ograniczające izolację z ważnego powodu, doprowadzenie

(1) ¹ Na wniosek osoby izolowanej należy z ważnego powodu umożliwić jej skorzystanie ze środków ograniczających izolację. ² Art. 16 ust. 1 zdanie 1 i ust. 2 do 4 obowiązują odpowiednio. ³ Do ważnych powodów zaliczana jest w szczególności choroba stanowiąca zagrożenie życia lub śmierć członka rodziny oraz uczestnictwo w wyznaczonym terminie sprawie sądowej, na którą osoba izolowana została wezwana.

(2) Na wniosek sądu lub prokuratury osoba izolowana zostaje doprowadzona.

Artykuł 18

Polecenia, uchylenie środków ograniczających izolację

(1) ¹ Osobie izolowanej mogą być wydane polecenia dotyczące środków ograniczających izolację w rozumieniu art. 16 i art. 17, jeżeli jest to konieczne dla osiągnięcia celów pobytu w izolacji określonych w art. 2 ust. 1 i 2 lub dla zapewnienia spełnienia przesłanek wymaganych do zarządzania środkami ograniczających izolację. ² Osoba izolowana, której umożliwiono wyjście długoterminowe w celu przygotowania do potencjalnego zwolnienia w rozumieniu art. 16 ust. 2 punkt 3 może w szczególności otrzymać polecenie podporządkowania się wyznaczonej przez organ penitencjarny osobie sprawującej opiekę, przebywania w placówkach poza zakładem i każdorazowo powracania na krótki czas do zakładu.

(2) Przy organizowaniu środków ograniczających izolację należy uwzględnić interesy osoby pokrzywdzonej w wyniku czynu karalnego popełnionego przez osobę izolowaną.

(3) Środki ograniczające izolację mogą zostać odwołane, jeżeli organ penitencjarny na podstawie zaistniałych później okoliczności byłby uprawniony do odmowy ich zastosowania, osoba izolowana w poważny sposób nadużywa przyznanych jej środków lub nie stosuje się do poleceń.

(4) Środki ograniczające izolację mogą być cofnięte na przyszłość, jeżeli nie istniały przesłanki do ich zarządzania.

Artykuł 19

Ocena, badanie fizycznego stanu zdrowia

(1) ¹ Organ penitencjarny zarządza, że osoba izolowana zostanie poddana ocenie lub badaniu fizycznego stanu zdrowia, jeżeli jest to niezbędne do ustalenia przesłanek do odmowy przyznania środka ograniczającego izolację zgodnie z art. 16 ust. 1 zdanie 1. ² Ocena musi być przeprowadzona przez merytorycznie niezależnego rzeczoznawcę, który nie uczestniczył w leczeniu lub w inny sposób nie opiekował się osobą izolowaną; w ocenie powinni uczestniczyć rzeczoznawcy w różnych dziedzinach. ³ Przeprowadzenie oceny jest generalnie konieczne przy przygotowywaniu i sporządzaniu planu pobytów izolacji oraz jego aktualizacji i przygotowaniu aktualizacji, o ile okoliczności istotne dla oceny zagrożenia ze strony osoby izolowanej uległy znacznej zmianie. ⁴ Przeprowadzenie badania fizycznego stanu zdrowia jest generalnie konieczne, jeżeli zaistniały fakty uzasadniające domniemanie uzależnienia od narkotyków lub leków bądź ich nadużywania.

(2) Pobranie krwi lub innego rodzaju ingerencje w organizm są dopuszczalne, jeżeli są one dokonywane przez lekarza i nie stanowią zagrożenia dla zdrowia osoby izolowanej.

(3) ¹ Ocena lub badanie fizycznego stanu zdrowia wymagają zgody zainteresowanej osoby izolowanej. ²Odmowę wyrażenia zgody przez osobę izolowaną należy generalnie uznać za wystąpienie przesłanek do odmowy przyznania środka ograniczającego izolację. ³Należy zwrócić na to uwagę osobie izolowanej przy zarządzeniu.

(4) ¹ Krew i inne komórki organizmu mogą być wykorzystywane wyłącznie w celu stanowiącym podstawę zarządzenia. ² Do innego celu związanego z pobytem w izolacji mogą być one wykorzystywane, jeżeli ich pobranie byłoby dopuszczalne także w tym celu lub jeżeli osoba izolowana wyrazi na to zgodę. ³W przypadku braku zgody osoby izolowanej musi być ona powiadomiona o wykorzystaniu do innego celu związanego z pobytem w izolacji. ⁴Krew i inne komórki organizmu należy niezwłocznie zniszczyć, gdy tylko przestaną być potrzebne do celów określonych w zdaniu 1 lub 2.

Rozdział trzeci

Pobył, odzież, wyżywienie i zakupy

Artykuł 20

Przestrzeń mieszkalna, grupy mieszkań

(1) ¹ Osoba izolowana otrzymuje do samodzielnego użytkowania przestrzeń mieszkalną wystarczającej powierzchni do mieszkania i spania. ² Strefę sanitarną należy całkowicie wydzielić przy zastosowaniu środków budowlanych.

(2) ¹ W jednej przestrzeni mieszkalnej mogą być umieszczone dwie osoby izolowane, jeżeli nie istnieje obawa wywierania na siebie szkodliwego wpływu i obie wyrażą na to zgodę. ² Obowiązuje odpowiednio ustęp 1.

(3) ¹ W celu wspierania zdolności do funkcjonowania w społeczeństwie kilka przestrzeni mieszkalnych wraz z strefami i urządzeniami wspólnie użytkowymi powinno być łączonych w grupy mieszkań. ²Osoba izolowana powinna być umieszczona w grupie mieszkań, jeżeli się do tego nadaje. ³Do grup mieszkań powinni być na stałe przydzieleni wyznaczeni funkcjonariusze służby penitencjarnej odpowiedzialni za opiekę nad umieszczonymi tam osobami izolowanymi.

Artykuł 21

Pozostałe strefy ogólnego użytkowania

¹ W zakładzie należy urządzić inne strefy przeznaczone do ogólnego użytkowania. ² Zalicza się do nich także strefę na wolnym powietrzu.

Artykuł 22

Swoboda przemieszczania się

(1) ¹ Osoba izolowana podczas ciszy nocnej musi przebywać w swojej własnej przestrzeni mieszkalnej. ² Poza okresem ciszy nocnej może się ona swobodnie poruszać w strefach wspólnie użytkowanych na terenie grupy mieszkań oraz w miejscach określonych w art. 21. ³ W tym czasie można ona wchodzić do przestrzeni mieszkalnej innej osoby izolowanej, jeżeli dana osoba wyrazi na to zgodę.

(2) Korzystanie z pomieszczeń i miejsc wymienionych w ustępie 1 zdanie 2 może być w regulaminie obiektu ograniczone generalnie do określonych pór dnia i do określonych grup osób izolowanych, w szczególności do członków jednej grupy mieszkań, jeżeli jest to niezbędne do utrzymania bezpieczeństwa zakładu i zapewnienia korzystania z pomieszczeń zgodnie z ich przeznaczeniem.

(3) ¹ Osoba izolowana może poza okresem ciszy nocnej korzystać ze wspólnych urządzeń udostępnionych w strefach określonych w ustępie 1 zdanie 2. ² Korzystanie z nich może być generalnie ograniczone przy odpowiednim zastosowaniu ustępu 2.

(4) ¹ Swoboda przemieszczania się osoby izolowanej oraz korzystanie z udostępnionych urządzeń wspólnego użytkowania mogą być ograniczone, jeżeli

1. należy się obawiać szkodliwego wpływu na inne osoby izolowane,
2. wymaga tego bezpieczeństwo zakładu lub
3. jest to niezbędne w celu niedopuszczenia do nadmiernego zakłócania spokoju innych osób izolowanych, funkcjonariuszy służby penitencjarnej lub innych osób.

² Ograniczenie, którego skutek jest porównywalny ze skutkami szczególnych środków bezpieczeństwa lub środka dyscyplinarnego, jest dopuszczalne tylko w przypadku zaistnienia przesłanek przewidzianych dla zastosowania danego środka.

(5) Organ penitencjarny może w konkretnych przypadkach dopuścić odstępstwo od obowiązku określonego w ustępie 1 zdanie 1 oraz od ograniczeń określonych w ustępach 2 i 3 zdanie 2 i w ustępie 4 zdanie 1.

Artykuł 23

Wyposażenie przestrzeni mieszkalnej i własność osobista

¹ Osoba izolowana może wyposażyć swoją przestrzeń mieszkalną we własne rzeczy i posiadać własne rzeczy, o ile na przeszkodzie nie stoją względy bezpieczeństwa zakładu lub nie zagraża to osiągnięciu celu pobytu w izolacji określonego w art. 2 ust. 1. ² Ze względów bezpieczeństwa zakładu regulamin obiektu może zawierać zakaz wyposażenia przestrzeni mieszkalnej w określone rzeczy i posiadania takich rzeczy.

Artykuł 24

Odzież, bielizna, pościel

¹ Osoba izolowana może korzystać z własnej odzieży, bielizny i pościeli. ² Na wniosek otrzyma ona od organu penitencjarnego odzież, bieliznę i pościel do własnego użytku.

Artykuł 25

Wyżywienie

(1) ¹Osobie izolowanej należy zezwolić na żywienie się we własnym zakresie, o ile wystąpi ona z takim wnioskiem i nie koliduje to z bezpieczeństwem zakładu. ²Wniosek należy złożyć najpóźniej z miesięcznym wyprzedzeniem. ³Koszty wyżywienia we własnym zakresie ponosi osoba izolowana. ⁴Do tych kosztów otrzyma ona miesięcznie z góry dodatek celowy w wysokości kwoty, która na podstawie przepisów Księgi Czwartej Kodeksu Socjalnego jest ustalana jako wartość średnia do wyceny poborów w naturze na wyżywienie. ⁵ Zgoda na wyżywienie we własnym zakresie może być z przyszłym skutkiem cofnięta, jeżeli dodatek systematycznie nie jest wykorzystywany zgodnie z przeznaczeniem. ⁶ Art. 104 pozostaje w pozostałym zakresie nienaruszony.

(2) ¹ W przypadku niewyrażenia osobie izolowanej zgody na wyżywienie we własnym zakresie, korzysta ona z wyżywienia wspólnego. ² Osobę izolowaną należy zdrowo odżywiać. ³ Na zalecenie lekarza zapewnione zostanie szczególne wyżywienie. ⁴ Osobie izolowanej należy umożliwić przestrzeganie zasad odżywiania obowiązujących w jej wspólnocie religijnej.

(3) Osoby izolowane należy nakłaniać do zdrowego odżywiania.

Artykuł 26

Zakupy

(1) ¹ Osoba izolowana może robić zakupy w ramach oferty określonej przez organ penitencjarny. ² Należy zapewnić ofertę, która uwzględni życzenia i potrzeby osób izolowanych.

(2) ¹ Przedmioty stanowiące zagrożenie dla bezpieczeństwa zakładu lub osiągnięcia celu pobytu określonego w art. 2 ust. 1 są niedostępne do kupienia. ² Zakres zakupów może być ograniczony, jeżeli jest to konieczne dla utrzymania bezpieczeństwa zakładu. ³ W szpitalach zakładowych i na oddziałach szpitalnych zakup poszczególnych artykułów spożywczych i używek może być na polecenie lekarza generalnie zakazany lub ograniczony.

Rozdział czternasty

Wizyty, korespondencja, telekomunikacja i paczki

Artykuł 27

Prawo do wizyt

(1) ¹ Osoba izolowana może po wcześniejszym zgłoszeniu przyjmować gości. ² Regularne godziny odwiedzin w ciągu dnia określa regulamin obiektu.

(2) Wizyty poza wyznaczonymi godzinami wizyt powinny być dopuszczone, jeżeli służą one załatwieniu ważnych spraw, które nie mogą czekać.

(3) O ile nie zagraża to osiągnięciu celu pobytu w izolacji określonego w art. 2 ust. 1, w przypadku odpowiednich osób izolowanych powinny być dopuszczalne wielogodzinne wizyty bez nadzoru (wizyty długoterminowe).

(4) Ze względu na zapewnienie bezpieczeństwa zakładu istnieje możliwość uzależnienia wizyty osoby od jej przeszukania i ograniczenia liczby osób dopuszczonych równocześnie do składania wizyty.

Artykuł 28

Zakaz wizyt

Wizyty mogą być zakazane,

1. jeżeli stanowiłyby one zagrożenie dla zakładu lub
2. w przypadku odwiedzających niebędących rodziną osoby izolowanej w rozumieniu kodeksu karnego, jeżeli istnieją obawy, że wizyty te stanowiłyby zagrożenie dla osiągnięcia przez osobę izolowaną celu pobytu w izolacji określonego w art. 2 ust. 1.

Artykuł 29

Wizyty obrońców, adwokatów i notariuszy

¹Godziny regularnych codziennych wizyt obrońców, adwokatów i notariuszy związane ze sprawami prawnymi dotyczącymi osoby izolowanej ustala organ penitencjarny w regulaminie obiektu w porozumieniu z izbą adwokacką.² Art. 27 ust. 4 obowiązuje odpowiednio.³Merytoryczna kontrola dokumentów i innych materiałów przyniesionych przez adwokata jest niedopuszczalna.

Artykuł 30

Nadzorowanie wizyt

(1) ¹ Wizyty mogą być jawnie nadzorowane. ²Nadzór akustyczny dopuszczalny jest tylko w szczególnych przypadkach, gdy wymaga tego osiągnięcie celu pobytu w izolacji określonego w art. 2 ust. 1 lub zachowanie bezpieczeństwa zakładu.

(2) Organ penitencjarny może zarządzić, że do rozmowy między osobą izolowaną a odwiedzającymi należy przewidzieć urządzenia, które wykluczą możliwość nawiązania kontaktu fizycznego oraz przekazanie dokumentów na piśmie i innych przedmiotów, o ile jest to niezbędne dla zachowania bezpieczeństwa zakładu.

(3) ¹ Wizyta może zostać po wcześniejszym ostrzeżeniu przerwana, jeżeli odwiedzający lub osoba izolowana naruszają przepisy niniejszej ustawy lub wydane na jej podstawie zarządzenia. ² Wizyta może zostać przerwana natychmiast, jeżeli jest to niezbędne w celu zażegnania zagrożenia bezpieczeństwa zakładu.

(4) Wizyty obrońców nie są nadzorowane.

(5) ¹ Podczas wizyty przedmioty mogą być przekazywane tylko po uzyskaniu zgody. ² Nie dotyczy to dokumentów na piśmie i innych materiałów przekazywanych podczas wizyty

1. składanej przez obrońcę lub

2. adwokata lub notariusza w celu załatwienia sprawy prawnej dotyczącej osoby izolowanej.

³ W przypadkach określonych w zdaniu 2 punkt 2 ze względu na bezpieczeństwo zakładu przekazanie może być uzależnione od udzielenia pozwolenia.

Artykuł 31

Prawo do korespondencji

(1) ¹ Osoba izolowana może wysyłać i otrzymywać pisma. ² W sprawach pilnych osobie izolowanej należy umożliwić nadawanie pism faksem.

(2) Korespondencja z określonymi osobami może zostać zabroniona, jeżeli

1. stanowiłoby to zagrożenie dla zakładu lub

2. istnieje podejrzenie, że korespondencja z osobami niebędącymi członkami rodziny osoby izolowanej w rozumieniu kodeksu karnego zagrażałaby osiągnięciu celu pobytu w izolacji określonego w art. 2 ust. 1.

Artykuł 32

Nadzorowanie korespondencji

(1) Korespondencja może być nadzorowana, jeżeli jest to niezbędne dla osiągnięcia celu pobytu w izolacji określonego w art. 2 ust. 1 lub ze względu na bezpieczeństwo zakładu.

(2) Korespondencja osoby izolowanej z obrońcą nie jest nadzorowana.

(3) ¹ Nie są nadzorowane pisma osoby izolowanej do sądów oraz do osób i jednostek wymienionych w art. 119 ust. 4 zdanie 2 kodeksu postępowania karnego (StPO). ² Pisma od osób i jednostek wymienionych w zdaniu 1 kierowane do osoby izolowanej nie są nadzorowane, jeżeli tożsamość nadawcy jest jednoznacznie podana.

Artykuł 33

Przekazywanie pism, przechowywanie

(1) Osobie izolowanej można nakazać, aby na jej polecenie wysyłanie i odbieranie jej listów odbywało się za pośrednictwem organu penitencjarnego, o ile jest to niezbędne w celu sprawdzenia wystąpienia przesłanek nadzorowania korespondencji.

(2) Pisma przychodzące i wychodzące muszą być niezwłocznie przekazane.

(3) Osobie izolowanej można nakazać, aby przechowywała pisma przychodzące w formie niezamkniętej, jeżeli jest to niezbędne w celu przeprowadzenia przeszukania jej przestrzeni mieszkalnej; może ona pisma w stanie zamkniętym przekazać na przechowanie.

Artykuł 34

Zatrzymanie pism

(1) Pisma mogą być zatrzymane, jeżeli

1. zagrożony byłby cel pobytu w izolacji określony w art. 2 ust. 1 lub bezpieczeństwo zakładu,

2. można by się spodziewać szkodliwego wpływu na osobę poszkodowaną w wyniku czynu karalnego popełnionego przez osobę izolowaną,

3. przekazanie pism przy znajomości ich treści spełniłoby całokształt znamion czynu przestępczego lub czynu zagrożonego grzywną,

4. mogą stanowić zagrożenie dla osiągnięcia celów pobytu w izolacji określonych w art. 2 ust. 1 i 2 u innych osób izolowanych,

5. zostały napisane szyfrem, w sposób nieczytelny, niezrozumiały lub bez powodu w języku obcym.

(2) ¹ Osoba izolowana zostanie poinformowana o zatrzymaniu pisma. ² Zatrzymane pisma zostaną zwrócone nadawcy lub będą przechowywane urzędowo, jeżeli odesłanie pisma do nadawcy jest niemożliwe lub niewskazane.

(3) Pisma, które zgodnie z art. 32 ust. 2 i 3 nie podlegają nadzorowaniu, nie mogą być również zatrzymywane.

Artykuł 35

Telekomunikacja

(1) Osobie izolowanej należy pozwolić na prowadzenie rozmów telefonicznych poza godzinami ciszy nocnej.

(2) W nagłych przypadkach oraz w przypadku, gdy w przestrzeni mieszkalnej osoby izolowanej znajduje się łącze telefoniczne, należy pozwolić na prowadzenie rozmów telefonicznych także podczas ciszy nocnej.

(3) ¹ Odnosnie do zakazu, nadzoru akustycznego i przerwania rozmów telefonicznych obowiązują odpowiednio postanowienia art. 28 i art. 30 ust. 1 zdanie 2, ust. 3 i 4. ² W przypadku zamiaru prowadzenia nadzoru akustycznego partner rozmowy musi być o tym powiadomiony przez organ penitencjarny lub przez osobę izolowaną niezwłocznie po uzyskaniu połączenia. ³ Osobę izolowaną należy z odpowiednim wyprzedzeniem przed rozpoczęciem rozmowy telefonicznej powiadomić o planowanym nadzorowaniu rozmowy i o obowiązku powiadomienia zgodnie ze zdaniem 2. ⁴ Rozmowa może być nadzorowana po jej przeprowadzeniu i w tym celu utrwalana.

(4) ¹ Rozmowy telefoniczne osoby izolowanej są łączone przez organ penitencjarny. ² Organ penitencjarny może ustalić szczegóły w warunkach korzystania. ³ W warunkach korzystania można też umieścić postanowienia niezbędne do przeprowadzenia i przerwania rozmów telefonicznych. ⁴ W przypadku, gdy organ penitencjarny wydał warunki użytkowania, można zezwolić na prowadzenie rozmów telefonicznych – z wyjątkiem spraw pilnych – tylko wtedy, gdy osoba izolowana zaakceptowała te warunki użytkowania.

(5) ¹ Inne powszechnie stosowane formy telekomunikacji powinny być dopuszczone przez właściwy resort merytoryczny, jeżeli nie stanowią one zagrożenia dla bezpieczeństwa zakładu. ² Organ wykonawczy musi zezwolić osobie izolowanej na korzystanie, jeżeli nie będzie to stanowiło zagrożenia dla bezpieczeństwa zakładu lub dla osiągnięcia celu pobytu w izolacji określonego w art. 2 ust. 1. ³ Odnosnie do form telekomunikacji

1. porównywalnych z wizytą obowiązuje odpowiednio ustęp 3,

2. porównywalnych z korespondencją obowiązują odpowiednio art. 31 ust. 2 oraz art. 32 do art. 34.

⁴ W pozostałym zakresie obowiązuje odpowiednio ustęp 4.

(6) ¹ Przy pomocy środków technicznych można zapobiec, aby korzystając ze znajdującego się w zakładzie telefonu komórkowego nawiązane lub utrzymane zostały niedozwolone połączenia telekomunikacyjne. ² Telekomunikacja poza obszarem zakładu nie może być utrudniona.

Artykuł 36

Paczki

(1) ¹ Osoba izolowana może otrzymywać paczki. ² Paczki nie mogą zawierać przedmiotów, które zagrażają

1. bezpieczeństwu zakładu lub

2. osiągnięciu celu pobytu w izolacji określonego w art. 2 ust. 1.

(2) ¹ Przyjęte paczki należy otworzyć w obecności osoby izolowanej. ² Przedmioty określone w ustępie 1 zdanie 2 należy przejąć, odesłać lub, o ile jest to niezbędne, zniszczyć. ³ O podjętych środkach powiadomiona zostanie osoba izolowana.

(3) Można w określonym czasie zakazać przyjmowania paczek, jeżeli jest to niezbędne ze względu na zagrożenie bezpieczeństwa zakładu.

(4) ¹ Należy pozwolić osobie izolowanej na wysyłanie paczek. ² Istnieje możliwość sprawdzenia zawartości paczki i zakazania jej wysłania, o ile jest to konieczne ze względu na bezpieczeństwo zakładu lub w celu uniknięcia szkodliwego wpływu na osobę pokrzywdzoną w wyniku czynu karalnego popełnionego przez osobę izolowaną.

Rozdział piąty

Praca, kształcenie i doskonalenie

Artykuł 37

Zasada

Osoba izolowana nie jest zobowiązana do pracy, kształcenia i doskonalenia oraz do uczestniczenia w terapii przez pracę.

Artykuł 38

Praca, kształcenie i doskonalenie

(1) Jeżeli organ penitencjarny nie może jeszcze zaproponować osobie izolowanej zgodnie z art. 4 ust. 1 zdanie 1 pracy, kształcenia i doskonalenia oraz uczestniczenia w terapii przez pracę lub jeżeli osoba izolowana odmówi wykonywania czynności zaproponowanych na powyższej podstawie, organ penitencjarny powinien na wniosek osoby izolowanej zaproponować jej czynność odpowiadającą zdolnościom, sprawnościom i zainteresowaniom osoby izolowanej.

(2) Osoba izolowana nie może porzucić czynności w nieodpowiednim czasie.

Artykuł 39

Dobrowolny stosunek zatrudnienia, samodzielna działalność zarobkowa

(1) Osobie izolowanej należy pozwolić na wykonywanie pracy lub uczestniczenie w kształceniu lub doskonaleniu zawodowym poza zakładem na podstawie swobodnego stosunku zatrudnienia, o ile nie stanowi to zagrożenia dla osiągnięcia celu pobytu w izolacji określonego w art. 2 ust. 1 i możliwe jest zarządzanie środkami ograniczającymi izolację niezbędnych dla wykonywania tych czynności.

(2) ¹ Osobie izolowanej należy zezwolić na prowadzenie samodzielnej działalności zarobkowej, o ile nie stanowi to zagrożenia dla bezpieczeństwa zakładu lub osiągnięcia celu pobytu w izolacji określonego w art. 2 ust. 1 oraz osoba izolowana może posiadać rzeczy niezbędne do wykonywania działalności zarobkowej. ² Warunkiem zezwolenia na prowadzenie samodzielnej działalności zarobkowej poza zakładem jest ponadto możliwość zarządzania środkami ograniczającymi izolację niezbędnych do prowadzenia takiej działalności.

(3) Organ penitencjarny może zażądać, aby przychody uzyskiwane z tytułu wykonywania czynności określonych w ustępie 1 lub 2 zostały mu przekazane w celu zaksięgowania na konto osoby izolowanej.

Artykuł 40

Świadectwo ukończenia

Na świadectwie ukończenia kształcenia lub doskonalenia zawodowego nie może być umieszczona informacja, z której wynika, że dana osoba przebywa w izolacji ze względu na zapewnienie bezpieczeństwa społecznego.

Artykuł 41

Zwolnienie

(1) ¹ Jeżeli osoba izolowana wykonywała zaproponowaną czynność przez pół roku, może zażądać zwolnienia jej z wykonywania pracy na okres odpowiadający połowie minimalnego urlopu rocznego określonego w art. 3 ust. 1 federalnej ustawy urlopowej; okresy krótsze niż pół roku pozostają nieuwzględnione. ² Zwolnienie z wykonywania pracy może być wykorzystane tylko w ciągu roku od momentu powstania prawa do zwolnienia z wykonywania pracy. ³ Do terminu określonego w zdaniu 1 zaliczane są okresy,

1. w których osoba izolowana ze względu na chorobę nie mogła wykonywać pracy, w wymiarze do sześciu tygodni,
2. w których osoba izolowana otrzymywała świadczenie pieniężne z tytułu wypadku przy pracy zgodnie z art. 47 ust. 6 Siódmej Księgi Kodeksu Społecznego,
3. w których osoba izolowana została zwolniona z wykonywania pracy w rozumieniu zdania 1 i
4. które zgodnie z ustępem 3 zostały zaliczone do zwolnienia z wykonywania pracy.

⁴ Okresy, w których osoba izolowana nie wykonywała proponowanej czynności z innych powodów, mogą być zaliczone w stosownym zakresie. ⁵ Jeżeli nie nastąpi zaliczenie zgodnie ze zdaniem 3 lub 4, bieg terminu zostaje na okres nieobecności wstrzymany. ⁶ Odmiennie do zdania 5 termin zostaje przerwany na okres nieobecności, który przy uwzględnieniu celu wykonania pobytu w izolacji określonego w art. 2 ust. 1 jest niewspółmierny do wykonanej już pracy.

(2) Zwolnienie z wykonywania pracy musi przypadać na okres, w którym nieobecność nie koliduje z interesem zakładu.

(3) Do okresu zwolnienia z wykonywania pracy zaliczane jest wyjście długoterminowe określone w art. 16 lub art. 17, o ile przypada ono na czas pracy i nie zostało przyznane z powodu stanowiącej zagrożenie dla życia choroby lub śmierci członka rodziny.

(4) ¹ Za okres zwolnienia z wykonywania pracy osobie izolowanej wypłacane jest nadal wynagrodzenie za pracę lub zasiłek na naukę zawodu. ² Należy przy tym uwzględnić średnią z trzech ostatnich rozliczonych miesięcy.

(5) Przepisy urlopowe dotyczące stosunków zatrudnienia poza zakładem pozostają nienaruszone.

Artykuł 42

Wynagrodzenie

(1) ¹Osoba izolowana, która wykonuje zaproponowaną pracę lub uczestniczy w zaproponowanej stosownej terapii przez pracę, otrzymuje wynagrodzenie za pracę. ²Przy wyliczeniu wynagrodzenia za pracę należy uwzględnić szesnaście setnych wartości referencyjnej określonej w art. 18 Czwartej Księgi Kodeksu Społecznego (wynagrodzenie bazowe).

(2) ¹ Wynagrodzenie za pracę może być stopniowane odpowiednio do efektów i rodzaju pracy świadczonej przez osobę izolowaną. ²Wynagrodzenie nie może być niższe niż 75% wynagrodzenia bazowego.

(3) O wysokości wynagrodzenia za pracę należy osobę izolowaną powiadomić na piśmie.

(4) ¹ Jeżeli osoba izolowana w czasie pracy uczestniczy w przewidzianych w planie pobytu w izolacji środkach określonych w art. 19 ust. 1 zdanie 2 punkt 1, 2 lub 5, otrzymuje ona za okres niewykonywania pracy rekompensatę w wysokości pięćdziesięciu procent wynagrodzenia za pracę. ² art. 41 ust. 4 zdanie 2 obowiązuje odpowiednio.

Artykuł 43

Uznanie kształcenia i doskonalenia

¹ Osoba izolowana, która uczestniczy w zaproponowanym kształceniu i doskonaleniu zawodowym lub w zaproponowanych lekcjach, otrzymuje zasiłek na naukę zawodu, o ile nie przysługują jej świadczenia na utrzymanie przyznawane w takich sytuacjach osobom przebywającym na wolności. ²Zasada określona w art. 2 ust. 2 Dwunastej Księgi Kodeksu Społecznego, zgodnie z którą świadczenie socjalne może być przyznane tylko wtedy, gdy osoba ubiegająca się o pomoc nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, pozostaje nienaruszona. ² Odnośnie zasiłku na naukę zawodu obowiązują odpowiednio postanowienia art. 42.

Artykuł 44

Zatrzymanie części składek

Organ penitencjarny, jeżeli jest zobowiązany do odprowadzania składek do Federalnej Agencji Pracy, musi potrącić od wynagrodzenia za pracę lub od zasiłku na naukę zawodu kwotę, która odpowiadałaby procentowemu udziałowi osoby izolowanej w składce, gdyby otrzymywała ona pobory jako pracownik.

Artykuł 45

Kieszonkowe

¹ Na wniosek osoby izolowanej należy jej przyznać kieszonkowe, o ile znajduje się ona w potrzebie. ² Dodatek do samodzielnego wyżywienia w rozumieniu art. 25 ust. 1 zdanie 4 przy ustalaniu znajdowania się w potrzebie nie jest uwzględniany w miesiącu, na który dodatek ten jest przeznaczony. ³ Przy ustalaniu kieszonkowego należy uwzględnić 24 setne wynagrodzenia bazowego.

Artykuł 46

Upoważnienie do wydania rozporządzenia

Właściwy resort merytoryczny zostaje upoważniony do wydania w celu wykonania art. 42, art. 43 i art. 45 rozporządzenia w sprawie siatki wynagrodzeń oraz ustalania wynagrodzenia za pracę, zasiłku na naukę zwołu i kieszonkowego.

Rozdział szósty

Środki pieniężne i udział w kosztach

Artykuł 47

Zarządzanie środkami pieniężnymi

(1) ¹Roszczenia osoby izolowanej wobec kraju związkowego z tytułu wynagrodzenia (art. 42), zasiłku na naukę zawodu (art. 43), kieszonkowego (art. 45) i dopłaty na wyżywienie we własnym zakresie (art. 25) oraz roszczenia osoby izolowanej wobec osób trzecich z tytułu dobrowolnego stosunku zatrudnienia lub samodzielnej działalności zarobkowej przekazane organowi penitencjarnemu zgodnie z art. 39 ust. 3 będą zgodnie z poniższymi postanowieniami zarządzane, zapisywane w tym celu na odrębnych kontach jako środki domowe, środki pomostowe lub środki własne i nadal stanowią należności pieniężne wobec kraju związkowego. ²Powyższe dotyczy także roszczeń osoby izolowanej wobec kraju związkowego o wypłatę gotówki przyniesionej przez nią do miejsca pobytu w izolacji oraz pozostałych środków przekazanych lub wpłaconych organowi penitencjarnemu w celu ich zaksięgowania na konto osoby izolowanej. ³Roszczenia osoby izolowanej wobec kraju związkowego o wypłatę środków domowych, środków pomostowych i środków pieniężnych uznanych na jej koncie w trakcie wykonywania kary pozbawienia wolności zostaną w momencie rozpoczęcia pobytu w izolacji ze względu na zapewnienie bezpieczeństwa społecznego zaksięgowane na odpowiednich kontach.

(2) Prawo osoby izolowanej do dysponowania środkami zgromadzonymi na jej odpowiednich kontach podlega w okresie wykonywania izolacji ograniczeniom określonym w niniejszym rozdziale; ograniczenia dysponowania na podstawie innych przepisów niniejszej ustawy pozostają nienaruszone.

Artykuł 48

Środki domowe

(1) Jako środki domowe księgowane są roszczenia

1. z tytułu wynagrodzenia za pracę lub zasiłku na naukę zawodu w wysokości trzech siódmych,
2. z tytułu kieszonkowego w pełnej wysokości,
3. z tytułu dodatku na wyżywienie we własnym zakresie oraz
4. z tytułu dobrowolnego stosunku zatrudnienia lub samodzielnej działalności zarobkowej, które zostały przekazane organowi penitencjarnemu w celu zaksięgowania na konto osoby izolowanej (art. 39 ust. 3), lub z tytułu innych regularnych przychodów każdorazowo w stosownej części.

(2) Osoba izolowana może wykorzystywać środki domowe na zakupy (art. 26) w inny sposób.

Artykuł 49

Środki pomostowe

(1) Jako środki pomostowe księgowane są roszczenia

1. z tytułu wynagrodzenia za pracę lub zasiłku na naukę zawodu oraz

2. z tytułu dobrowolnego stosunku zatrudnienia lub samodzielnej działalności zarobkowej, które zostały przekazane organowi penitencjarnemu w celu zaksięgowania na konto osoby izolowanej (art. 39 ust. 3), lub z tytułu innych regularnych przychodów każdorazowo w stosownej części,

i ile nie są one księgowane jako środki domowe i o ile nie została jeszcze osiągnięta wysokość wyznaczona na podstawie ustępu 2 zdanie 2.

(2) ¹ Środki pomostowe mają zapewnić niezbędne utrzymanie osobie izolowanej i osobom uprawnionym do otrzymywania od niej alimentów w ciągu pierwszych czterech tygodni po zwolnieniu.²Wysokość środków pomostowych ustalana jest przez organ penitencjarny.

(3) ¹ Środki zgromadzone na koncie środków pomostowych są wypłacane osobie izolowanej przy zwolnieniu. ² Organ penitencjarny może też przekazać te środki kuratorowi sądowemu lub jednostce zajmującej się sprawowaniem opieki nad osobami zwolnionymi, które to podmioty będą decydować o sposobie wypłacania środków osobie izolowanej w ciągu pierwszych czterech tygodni po zwolnieniu. ³ Środki te muszą być wyodrębnione od pozostałego majątku. ⁴ Za zgodą osoby izolowanej środki pomostowe mogą być też przekazane osobom uprawnionym do otrzymywania alimentów.

(4) Osobie izolowanej można pozwolić na korzystanie ze środków zgromadzonych na koncie środków pomostowych na wydatki służące jej integracji społecznej.

Artykuł 50

Środki własne

(1) Jeżeli roszczenia określone w art. 47 ust. 1 nie zostaną zaksięgowane na kontach jako środki domowe lub środki pomostowe, zostają zaksięgowane jako środki własne.

(2) Osoba izolowana może wykorzystywać środki własne na zakupy (art. 26) lub w inny sposób.

(3) ¹ W przypadku, gdy środki pomostowe nie osiągnęły jeszcze wysokości wyznaczonej na podstawie ustępu 2 zdanie 2, dysponowanie środkami zgromadzonymi na koncie środków własnych w wysokości brakującej różnicy jest wykluczone.² Art. 49 ust. 4 obowiązuje odpowiednio.

Artykuł 51

Świadczenia zastępcze

Świadczenia zastępcze otrzymywane przez osoby izolowane zamiast wynagrodzenia za pracę, zasiłku na naukę zawodu lub przychodów z dobrowolnego stosunku zatrudnienia bądź z samodzielnej działalności zarobkowej są traktowane jak świadczenia, w miejsce których są wypłacane.

Artykuł 52

Możliwość dokonania cesji, zabezpieczenie przed zajęciem

(1) Prawo do środków domowych nie podlega cesji.

(2) ¹ Prawo do wypłaty środków pomostowych nie podlega zajęciu. ² W przypadku, gdy środki pomostowe nie uzyskają wysokości wyznaczonej w art. 49 ust. 2 zdanie 2, zajęciu nie podlega także prawo do wypłaty środków własnych w rozumieniu art. 50 ust. 1 w wysokości brakującej różnicy. ³ Gotówka zwolnionej osoby izolowanej, która została jej wypłacona w celu wykonania określonych w zdaniu 1 lub 2 roszczeń niepodlegających zajęciu, nie podlega w wysokości środków pomostowych zajęciu w ciągu pierwszych czterech tygodni po zwolnienia.

(3) ¹ Ustęp 2 nie obowiązuje w przypadku zajęcia z tytułu roszczeń alimentacyjnych określonych w art. 850 d ust. 1 zdanie 1 kodeksu postępowania cywilnego (ZPO). ² Zwolnionej osobie izolowanej należy jednak pozostawić środki w wysokości niezbędnej na jej utrzymanie i wykonanie innych spoczywających na niej obowiązków alimentacyjnych w okresie od dokonania zajęcia do upływu czterotygodniowego terminu po zwolnieniu.

Artykuł 53

Dochodzenie roszczeń kraju związkowego

(1) W celu wykonania roszczeń kraju związkowego zgodnie z art. 93 ust. 1 zdanie 1 lub art. 121 ustawy o wykonaniu kary (StVollzG) organ penitencjarny może dokonać potrącenia w stosunku do roszczenia o wypłatę środków domowych, o ile stan na koncie środków domowych przekracza trzykrotną wartość stawki dziennej wynagrodzenia bazowego określonego w art. 42 ust. 1 zdanie 2.

(2) Wykonanie roszczeń kraju związkowego należy wstrzymać, jeżeli miałyby ono utrudnić osiągnięcie celów pobytu w izolacji określonych w art. 2 ust. 1 i 2.

Artykuł 54

Udział w kosztach

(1) Osoba izolowana nie uczestniczy w kosztach mieszkania i wyżywienia ponoszonych przez organ penitencjarny.

(2) ¹Organ penitencjarny może doprowadzić do udziału osoby izolowanej w kosztach kraju związkowego ponoszonych na inne świadczenia poprzez pobieranie składek na koszty w stosownej wysokości. ²Dotyczy to w szczególności

1. świadczeń w zakresie służby zdrowia, o ile Piąta Księga Kodeksu Socjalnego, rozporządzenie Rzeszy dotyczące ubezpieczeń oraz przepisy wydane na podstawie tych ustaw dopuszczają możliwość udziału ubezpieczonych w kosztach i szczególne okoliczności pobytu w izolacji nie stanowią przeszkody w przeniesieniu, oraz leczenia lekarskiego zgodnie z art. 63,

2. przechowywania, usuwania, recyklingu lub zniszczenia przyniesionych rzeczy,

3. doprowadzenia prądu doprzestrzeni mieszkalnej wykorzystywanego do obsługi urządzeń elektrycznych, o ile koszty te wykraczają poza stosowny zakres zaopatrzenia podstawowego,

4. czyszczenia i suszenia własnej odzieży, własnej bielizny i własnej pościeli,

5. korespondencji, telekomunikacji i paczek osoby izolowanej oraz

6. przekazania elektronicznych urządzeń rozrywkowych i informatycznych.

³ Pobieranie składek na pokrycie kosztów określone w zdaniu 2 punkt 6 jest niedopuszczalne za przekazane odbiorniki radiowe i telewizyjne, jeżeli w ten sposób zapewniona zostanie podstawowa możliwość odbioru audycji radiowych i telewizyjnych. ⁴ Odmienne do zdań 1 i 2 osoba izolowana jest zobowiązana do partycypacji w kosztach kraju związkowego, jeżeli na podstawie prywatnego ubezpieczenia przysługuje jej roszczenie wobec ubezpieczyciela o zwrot kosztów.

(3) ¹ Właściwy resort merytoryczny zostaje upoważniony do szczegółowego uregulowania w drodze rozporządzenia warunków pozwalających na pobieranie składek na koszty zgodnie z ustępem 2 oraz wysokości tych składek. ²Do wyliczenia mogą być ustalone stawki ryczałtowe. ³ Odnośnie

poszczególnych składek na pokrycie kosztów można ustalić, że rzeczywiste koszty mają być w pełnej wysokości pokryte przez osoby izolowane.

(4) ¹ Z pobierania składek na pokrycie kosztów należy odstąpić, jeżeli jest to niezbędne dla uniknięcia zagrożenia celów wykonania pobytu w izolacji określonych w art. 2 ust. 1 i 2. ² W okresach, w których osoba izolowana znajduje się w potrzebie nie z własnej winy, należy odstąpić od pobierania składek na pokrycie kosztów. ³W celu zrealizowania roszczenia określonego w ustępie 2 organ penitencjarny może dokonać potrącenia wobec roszczenia do środków domowych.

Rozdział siódmy

Wykonywanie praktyk religijnych

Artykuł 55

Duszpasterstwo

(1) ¹ Osobie izolowanej nie można odmówić opieki religijnej przez duszpasterza reprezentującego jej wspólnotę wyznaniową. ² Na życzenie osoby izolowanej należy jej pomóc w nawiązaniu kontaktu z duszpasterzem reprezentującym jej wspólnotę wyznaniową.

(2) ¹ Osoba izolowana może posiadać księgi religijne. ² Ich liczba może zostać ograniczona, jeżeli jest to konieczne ze względu na zachowanie bezpieczeństwa zakładu. ³ Podstawowe księgi religijne mogą być odebrane osobie izolowanej tylko w przypadku poważnego nadużycia; na żądanie osoby izolowanej o fakcie odebrania należy powiadomić jej duszpasterza.

(3) Osobie izolowanej należy pozostawić pozostałe przedmioty używane do praktyk religijnych, o ile na przeszkodzie nie stoją istotniejsze powody zapewnienia bezpieczeństwa zakładu.

Artykuł 56

Spotkania religijne

(1) Osoba izolowana ma prawo do uczestniczenia na terenie zakładu we mszy i w innych spotkaniach religijnych jej wyznania.

(2) Osoba izolowana zostanie dopuszczona do udziału we mszy lub w spotkaniach religijnych innej wspólnoty wyznaniowej, jeżeli wyrazi na to zgodę duszpasterz tej wspólnoty.

(3) Osoba izolowana może być wykluczona z udziału we mszy lub w innych spotkaniach religijnych, o ile jest to konieczne z istotniejszych powodów zapewnienia bezpieczeństwa zakładu lub w celu niedopuszczenia do poważnego zakłócenia mszy lub spotkania religijnego; wcześniej należy wysłuchać duszpasterza.

Artykuł 57

Wspólnoty światopoglądowe

Odnośnie do członków wspólnot światopoglądowych obowiązują odpowiednio postanowienia art. 55 i art. 56.

Rozdział ósmy

Opieka lekarska

Artykuł 58

Postanowienia ogólne

(1) Organ penitencjarny dba o zdrowie osoby izolowanej.

(2) ¹ Na wniosek osoby izolowanej może być ona na własny koszt leczona przez wybranego przez siebie lekarza lub lekarza stomatologa, o ile na przeszkodzie nie stoją powody związane z bezpieczeństwem zakładu. ² Leczenie powinno być prowadzone w zakładzie po wcześniejszym zgłoszeniu.

(3) Osoba izolowana musi wspierać środki ochrony zdrowia i higieny, które są konieczne z powodów bezpieczeństwa zakładu lub niezbędne do uniknięcia nadmiernego zakłócania spokoju innych osób izolowanych, funkcjonariuszy służby penitencjarnej lub innych osób.

Artykuł 59

Świadczenia medyczne

(1) ¹ Osobie izolowanej przysługuje prawo do szczepień ochronnych, profilaktycznych świadczeń medycznych, badań stanu zdrowia i leczenia chorób. ² Osoba izolowana ma także w stosunku do swoich dzieci, które umieszczone są razem z nią w zakładzie i nie ukończyły sześciu lat, prawo do badania dzieci.

(2) ¹ Leczenie chorych obejmuje

1. leczenie przez lekarza łącznie z psychoterapią w ramach leczenia lekarskiego i psychoterapeutycznego,

2. leczenie stomatologiczne,

3. zaopatrzenie w protezy zębowe, łącznie z koronami i nadbudowami protetycznymi,

4. zaopatrzenie w leki, materiały opatrunkowe i środki lecznicze,

5. zaopatrzenie w środki pomocnicze oraz

6. świadczenia w zakresie rehabilitacji medycznej i świadczenia uzupełniające.

² Świadczenia określone w zdaniu 1 punkt 5 i 6 udzielane są tylko wtedy, gdy na przeszkodzie nie stoją powody związane z bezpieczeństwem zakładu. ³ Prawo do świadczenia określone w zdaniu 1 punkt 5 obejmuje niezbędne zmiany, naprawę i wymianę środków pomocniczych oraz szkolenie w zakresie posługiwania się nimi, o ile nie zostało to spowodowane działaniem umyślnym lub poważnym zaniedbaniem osoby izolowanej.

(3) ¹ Profilaktyczne świadczenia medyczne obejmują leczenie przez lekarza i zaopatrzenie w leki, środki opatrunkowe, środki lecznicze i środki pomocnicze tylko zgodnie z art. 23 ust. 1, art. 24 a ust. 1 i art. 24 b Piątej Księgi Kodeksu Socjalnego. ² Odnośnie do zaopatrzenia w środki pomocnicze obowiązuje odpowiednio ustęp 2 zdania 2 i 3.

Artykuł 60

Leczenie podczas wyjścia, wyjścia z towarzyszeniem i wyjścia długoterminowego

Podczas wyjścia, wyjścia z towarzyszeniem i wyjścia długoterminowego osobie izolowanej przysługuje wobec kraju związkowego tylko prawo do leczenia choroby we właściwym dla niej zakładzie; w nagłych przypadkach osobie izolowanej zapewnia się także możliwość leczenia choroby w najbliższej położonym zakładzie na terenie Dolnej Saksonii.

Artykuł 61

Świadczenia, rodzaj i zakres

¹ Odnosnie do rodzaju i zakresu świadczeń wymienionych w art. 59 ust. 1 obowiązują odpowiednio przepisy Piątej Księgi Kodeksu Socjalnego oraz przepisy wydane na ich podstawie, o ile niniejsza ustawa nie stanowi inaczej. ² Leki, środki lecznicze i środki pomocnicze, które na podstawie Piątej Księgi Kodeksu Socjalnego są wyłączone z możliwości ich udostępnienia, mogą być zapewnione, jeżeli jest to wskazane ze względów medycznych.

Artykuł 62

Zawieszeniepraw

Prawo do świadczeń określone w art. 59 może być zawieszona, jeżeli osoba izolowana ma ubezpieczenie zdrowotne na podstawie dobrowolnego stosunku zatrudnienia.

Artykuł 63

Leczenie lekarskie w celu integracji społecznej

Za zgodą osoby izolowanej organ penitencjarny może zlecić przeprowadzenie leczenia, mianowicie operacji lub środków protetycznych, które wspierają integrację społeczną.

Artykuł 64

Pobyty na powietrzu

¹ Osobie izolowanej, której na podstawie zarządzenia wydanego w ramach odbywania izolacji w takim stopniu ograniczono swobodę przemieszczania się, że nie może ona przebywać na zewnątrz, należy ze względów zdrowotnych zapewnić codziennie możliwość przebywania minimum przez godzinę na wolnym powietrzu, o ile na przeszkodzie nie stają warunki atmosferyczne. ² Zdanie 1 nie obowiązuje w przypadku pobytu w specjalnie zabezpieczonym pomieszczeniu (art. 86 ust. 2 punkt 5), jeżeli pobyt na zewnątrz mógłby zagrozić celowi zastosowanego środka.

Artykuł 65

Leczenie poza miejscem pobytu w izolacji

¹W przypadku, gdy choroba nie może być zdiagnozowana lub leczona na terenie zakładu lub w szpitalu zakładowym lub nie ma możliwości przeniesienia osoby izolowanej w stosownym czasie do szpitala zakładowego, należy ją po wyrażeniu zgody zaprowadzić do lekarza, lekarza stomatologa lub do szpitala poza terenem pobytu w izolacji. ²Zgoda nie jest wymagana, jeżeli zachodzą przesłanki przymusowego leczenia określone w art. 97.

Rozdział dziewiąty

Czas wolny

Artykuł 66

Czas wolny

(1) ¹ Organ penitencjarny musi zapewnić, aby oferty dotyczące spędzania czasu wolnego, w szczególności propozycje kulturalne, sportowe i w zakresie doskonalenia uwzględniały życzenia i potrzeby osób izolowanych. ² Osobie izolowanej należy zapewnić możliwość korzystania z biblioteki. ³ Organ penitencjarny powinien zapoznać osobę izolowaną z obsługą i korzystaniem z nowych mediów, o ile nie narusza to bezpieczeństwa zakładu.

(2) ¹ Należy pobudzać i wspierać gotować osoby izolowanej do uczestniczenia w proponowanych formach spędzania czasu wolnego. ² Należy ją poinformować o współdziałaniu w ramach proponowanych form spędzania wolnego czasu. ³ Należy przy tym pamiętać, że sposób spędzania wolnego czasu może się też przyczynić do udziału osoby izolowanej w środkach terapeutycznych niezbędnych do osiągnięcia celów pobytu w izolacji określonych w art. 2 ust. 1 i 2.

Artykuł 67

Gazety i czasopisma

(1) Osoba izolowana może za pośrednictwem organu penitencjarnego zamawiać gazety i czasopisma.

(2) ¹ Wyklucza się możliwość zamawiania gazet i czasopism, których rozpowszechnianie zagrożone jest karą lub grzywną. ² Poszczególnych wydań lub fragmentów gazet bądź czasopism można osobie izolowanej odmówić, jeżeli stanowią one poważne zagrożenie dla celu pobytu w izolacji określonego w art. 2 ust. 1 lub dla bezpieczeństwa zakładu.

Artykuł 68

Radio i telewizja

¹ Niezależnie od prawa osoby izolowanej do korzystania w swojej przestrzeni mieszkalnej z radia i telewizji należy jej umożliwić wspólne słuchanie radia i oglądanie telewizji na terenie zakładu. ² Audycje należy dobierać przy stosownym uwzględnieniu życzeń i potrzeb w zakresie informacji o państwie, kształcenia i rozrywki. ³ Słuchanie radia i oglądanie telewizji należy tymczasowo zawiesić lub zabronić tego poszczególnym osobom izolowanym, jeżeli jest to niezbędne w celu zachowania bezpieczeństwa zakładu lub uniknięcia nadmiernego zakłócania spokoju innych osób izolowanych.

Rozdział dziesiąty

Pomoc socjalna, stała opieka

Artykuł 69

Pomoc socjalna

(1) Pomoc socjalna powinna być ukierunkowana na umożliwienie osobie izolowanej uporządkowania i regulowania swoich spraw we własnym zakresie.

(2) Do zadań organów penitencjarnych należy zapewnienie stałej opieki nad osobą izolowaną, która także po zwolnieniu pomoże jej prowadzić życie odpowiedzialne społecznie i bez popełniania czynów karalnych.

(3) Współpracę z jednostkami i osobami spoza zakładu oraz przewidziane w ustawie szczególne możliwości przygotowania do zwolnienia i pomocy w celu zwolnienia należy ukierunkować pod kątem stałej opieki.

(4) ¹ Organy penitencjarne powinny zapewnić, aby informacje dotyczące osób izolowanych niezbędne do zorganizowania stałej opieki były przedmiotem wymiany między organami penitencyjnymi a uczestniczącymi zgodnie z ustępem 3 osobami i jednostkami spoza zakładu, o ile jest to dopuszczalne w świetle przepisów o ochronie danych wiążących dany organ, osobę lub jednostkę. ²Organy penitencjarne są w rozumieniu zdania 1 w szczególności zobowiązane do przekazania jednostce nadzoru odpowiedzialnej za nadzór nad osobą zwolnioną zgodnie z art. 68 a kodeksu karnego (StGB) oraz jednostkom zajmującym się dozorem nad osobą izolowaną w okresie próby wszystkich informacji niezbędnych do przygotowania i przeprowadzenia nadzoru nad osobą zwolnioną i dozoru nad osobą izolowaną w okresie próby z odpowiednim wyprzedzeniem, najpóźniej jednak sześć miesięcy przed potencjalnym zwolnieniem osoby izolowanej. ³W przypadku, gdy wymiana danych określona w zdaniu 1 wymaga zgody osoby izolowanej, osobie tej należy wyjaśnić zalety i wady takiej wymiany danych i zachęcić ją do wyrażenia zgody.

(5) Osoby i jednostki spoza struktur penitencyjnych, które w szczególny sposób nadają się do współdziałania w ramach stałej opieki, powinny być powiadomione o planowaniu pobytu w izolacji i otrzymać możliwość uczestniczenia w jego planowaniu, o ile jest to dopuszczalne zgodnie z ustępem 4.

Artykuł 70

Pomoc w trakcie pobytu w izolacji

(1) ¹ Podczas pobytu w izolacji osoba izolowana będzie w szczególności wspierana w staraniach o samodzielne wykonywanie jej praw i obowiązków, mianowicie wykonywanie prawa wyborczego i troszczenie się o osoby, odnośnie do których posiada obowiązek alimentacyjny. ² Powyższe dotyczy uregulowania szkody powstałej w wyniku popełnionego przez nią czynu karalnego. ³ W odpowiednich przypadkach w celu przeprowadzenia postępowania prowadzącego do osiągnięcia porozumienia między sprawcą a ofiarą osobie izolowanej należy wskazać jednostki i instytucje.

(2) ¹ W celu przygotowania potencjalnego zwolnienia osobie izolowanej należy udzielić porad pozwalających na uporządkowanie spraw osobistych, ekonomicznych i społecznych. ² Doradztwo obejmuje także wskazanie jednostek właściwych w zakresie świadczeń socjalnych. ³ Osobie izolowanej należy pomóc w poszukiwaniu pracy, mieszkania i osobistej pomocy na okres po zwolnieniu.

Artykuł 71

Pomoc przy zwolnieniu

(1) ¹ Osoba izolowana, o ile środki własne są niewystarczające, otrzymuje zgodnie z ustępem 2 pomoc na pokrycie kosztów podróży oraz pomoc pomostową i w razie potrzeby niezbędną odzież. ² O ile sprzyja to integracji społecznej osoby izolowanej organ penitencyjny powinien zapewnić jej przejazd do nowego miejsca pobytu.

(2) ¹ Przy ustalaniu wysokości pomocy pomostowej należy uwzględnić okres pozbawienia wolności oraz umiejętność ekonomicznego dysponowania przez osobę izolowaną środkami własnymi i środkami domowymi. ² Pomoc pomostowa może być też w całości lub częściowo przekazana osobie uprawnionej do alimentów.

(3) ¹ Prawo do otrzymania pomocy na pokrycie kosztów podróży oraz wypłacona pomoc na podróż nie podlegają zajęciu. ² Odnośnie do prawa do pomocy pomostowej oraz do gotówki po wypłaceniu osobie izolowanej pomocy pomostowej obowiązuje odpowiednio art. 52 ust. 2 zdanie 1 i 3 i ust. 3.

Artykuł 72

Opieka po zwolnieniu

(1) ¹ Stan personelu i środki rzeczowe jednostek kraju związkowego zajmujących się zgodnie z art. 68 a StGB dozorem nad osobami izolowanymi w okresie próby muszą być dostosowane do zapewnienia stałej opieki nad osobą izolowaną po zwolnieniu. ² W charakterze kuratorów sądowych osób izolowanych znajdujących się po zwolnieniu pod nadzorem powinny pracować osoby szczególnie do tego predysponowane. ³ Art. 68a StGB pozostaje nienaruszony.

(2) ¹ Zakład lub oddział, który zgodnie z planem pobytu był odpowiedzialny za pobyt osoby izolowanej w izolacji wykonuje na rzecz tej osoby zadania pogotowia psychiatrycznego zgodnie z art. 68 a i art. 68 b StGB. ² Zakład lub oddział w okresie, w którym osoba izolowana podlega nadzorowi, w uzgodnieniu z jednostką sprawującą nadzór nad zwolnioną osobą izolowaną powinien osobie izolowanej, której nie zostały wydane polecenia zgodnie z art. 68 b ust. 2 StGB, zaproponować także środki pogotowia psychiatrycznego niezbędne do zapewnienia jej stałej opieki po zwolnieniu.

(3) Uzupełniająco każdy organ penitencjarny odpowiedzialny za pobyt w warunkach pozbawienia wolności zgodnie z ustawą penitencjarną kraju związkowego Dolna Saksonia powinien także udzielić pomocy na wniosek zwolnionej osoby izolowanej, o ile pomoc ta nie może być zapewniona przez inną jednostkę i proces integracji społecznej jest zagrożony.

Artykuł 73

Pozostanie i przyjęcie na zasadzie dobrowolności

(1) ¹ Osoba będąca wcześniej osobą izolowaną może na swój wniosek pozostać tymczasowo w zakładach podlegających administracji sądowej kraju związkowego lub być ponownie przyjęta, jeżeli zagrożony jest proces integracji społecznej. ² Pozostanie lub przyjęcie może być w każdym momencie odwołane.

(2) ¹ Wobec osoby pozostającej lub przyjętej środki związane z pobytem w izolacji nie mogą być wykonywane z zastosowaniem przymusu bezpośredniego. ² W pozostałym zakresie znajdują odpowiednie zastosowanie pozostałe przepisy niniejszej ustawy.

(3) Na wniosek osoby pozostającej lub przyjętej należy ją niezwłocznie zwolnić.

Rozdział jedenasty

Przepisy szczególne dotyczące pobytu w izolacji kobiet

Artykuł 74

Świadczenia w przypadku ciąży i macierzyństwa

(1) ¹ Stan zdrowia kobiety ciężarnej lub osoby izolowanej znajdującej się w połogu należy uwzględnić. ² Przepisy ustawy o macierzyństwie dotyczące organizacji stanowiska pracy i istniejące zakazy zatrudnienia obowiązują odpowiednio.

(2) ¹Osobie izolowanej, która jest w ciąży, podczas porodu i po porodzie przysługuje prawo do opieki lekarskiej i pomocy położnej na terenie zakładu. ²Opieka lekarska obejmuje w szczególności badania w celu stwierdzenia ciąży oraz badania profilaktyczne, w tym lekarskie badania laboratoryjne.

(3) Do porodu ciężarną należy przenieść do szpitala poza zakładem.

(4) W przypadku dolegliwości związanych z ciążą i z porodem zapewniane są świadczenia w postaci leków, środków opatrunkowych i środków leczniczych.

(5) Odnośnie do świadczeń określonych w ustępach 2 do 4 obowiązują poza tym odpowiednio przepisy rozporządzenia Rzeszy w sprawie ubezpieczeń dotyczące świadczeń w okresie ciąży i macierzyństwa oraz art. 60, art. 62 i art. 65, przy czym art. 60 nie dotyczy porodu.

Artykuł 75

Zgłoszenie narodzin

W zgłoszeniu faktu narodzin do urzędu stanu cywilnego nie można podać zakładu jako miejsca urodzenia dziecka, relacji osoby zgłaszającej z zakładem i pozbawienia wolności matki.

Artykuł 76

Matki z dziećmi

(1) ¹ Jeżeli dziecko osoby izolowanej nie podlega jeszcze obowiązkowi szkolnemu, może być ono za zgodą osoby uprawnionej do decydowania o wyborze miejsca pobytu zakwaterowane w zakładzie, w którym znajduje się jego matka, jeżeli służy to dobru dziecka. ²Przed zakwaterowaniem należy wysłuchać urząd ds. młodzieży.

(2) ¹Zakwaterowanie odbywa się na koszt osoby zobowiązanej do utrzymania dziecka. ²Od dochodzenia prawa do zwrotu kosztów można odstąpić, jeżeli stanowiłoby to zagrożenie dla wspólnego pobytu matki i dziecka.

Rozdział dwunasty

Bezpieczeństwo i uporządkowane współżycie społeczne

Artykuł 77

Zasada

¹ Należy rozbudzić i wspierać w osobie izolowanej poczucie odpowiedzialności za uporządkowane współżycie społeczne w zakładzie. ² Osoby izolowane powinny się nauczyć polubownego rozstrzygnięcia sporów.

Artykuł 78

Zakaz zakłócania spokoju

¹Osoba izolowana nie może swoim zachowaniem poważnie zakłócać spokoju innym osobom izolowanym, funkcjonariuszom służby penitencjarnej lub innym osobom. ²Jeżeli ustawa nie zawiera postanowień szczególnych, organ penitencjarny może podjąć środki niezbędne do ochrony przed rażąco zakłóceniem spokoju.

Artykuł 79

Przepisy dotyczące zachowania

(1) Osoba izolowana jest zobowiązana do przestrzegania zgodnych z prawem zarządzeń funkcjonariuszy służby penitencjarnej.

(2) Przestrzeń mieszkalna i rzeczy przekazane przez organ penitencjarny należy utrzymywać w porządku i szanować.

(3) Osoba izolowana musi niezwłocznie zgłosić okoliczności stanowiące zagrożenie dla życia lub poważne zagrożenie dla zdrowia osoby.

Artykuł 80

Posiadanie rzeczy osobistych

(1) ¹ Osoba izolowana może przyjmować lub oddawać rzeczy wyłącznie za zgodą organu penitencjarnego. ² Odnosnie do rzeczy o niewielkiej wartości organ penitencjarny może wyrazić generalną zgodę. ³ Zgodę należy wydać, jeżeli na przeszkodzie nie stoją względy bezpieczeństwa zakładu lub osiągnięcie celu pobytu w izolacji określonego w art. 2 ust. 1 u osoby izolowanej przyjmującej lub oddającej rzeczy.

(2) ¹ Przyniesione rzeczy, których nie może posiadać osoba izolowana, należy przechować, o ile jest to możliwe ze względu na rodzaj i zakres. ² Osobie izolowanej zostanie stworzona możliwość odesłania rzeczy, które nie będą potrzebne w okresie pobytu w izolacji i przy zwolnieniu.

(3) ¹ W przypadku, gdy osoba izolowana nie chce usunąć z zakładu przyniesionych rzeczy, które ze względu na rodzaj i zakres nie mogą być przechowane, organ penitencjarny może te rzeczy przechować poza terenem zakładu lub zgodnie ze zdaniem 2 sprzedać lub zniszczyć. ² Odnosnie do warunków i postępowania przy spieniężeniu i zniszczeniu obowiązuje odpowiednio art. 28 ustawy dotyczącej bezpieczeństwa i porządku publicznego kraju związkowego Dolna Saksonia.

(4) Zapisy i inne przedmioty zawierające informacje o środkach bezpieczeństwa stosowanych w zakładzie, mogą być przez organ penitencjarny zniszczone lub doprowadzone do stanu, w którym są nieużyteczne.

Artykuł 81

Przeszukanie

(1) ¹ Osoba izolowana, jej rzeczy oraz jej przestrzeń mieszkalna mogą być przeszukane, o ile wymaga tego bezpieczeństwo zakładu. ² Przeszukanie mężczyzn przebywających w izolacji może być przeprowadzone tylko przez mężczyzn, przeszukanie kobiet przebywających w izolacji tylko przez kobiety. ³ Zdanie 2 nie dotyczy przeszukiwania przy pomocy urządzeń technicznych bez bezpośredniego kontaktu cielesnego. ⁴ Poczucie wstydu należy uszanować.

(2) ¹ Przeszukanie cielesne w rozumieniu ustępu 1, które wiąże się ze zdjęciem odzieży, dopuszczalne jest tylko w konkretnych przypadkach, gdy zachodzi ryzyko z powodu zwłoki lub na zarządzenie kierownika zakładu. ² Może być ono przeprowadzone u mężczyzn przebywających w izolacji tylko w obecności mężczyzn, u kobiet przebywających w izolacji tylko w obecności kobiet. ³ Należy je przeprowadzić w zamkniętym pomieszczeniu. ⁴ Inne osoby izolowane nie mogą być obecne.

Artykuł 82

Środki służące identyfikacji

(1) W celu zabezpieczenia wykonania izolacji, utrzymania bezpieczeństwa zakładu lub stwierdzenia tożsamości za zgodą osoby izolowanej dopuszczalne jest

1. wykonywanie zdjęć,
2. rejestrowanie cech biometrycznych palców, rąk, twarzy,
3. rejestrowanie głosu,
4. pomiar ciała oraz
5. ustalenie zewnętrznych cech ciała.

(2) ¹ Uzyskane w ten sposób dokumenty lub dane są umieszczane w aktach personalnych lub przechowywane w pliku z nazwiskiem osoby izolowanej, jej przydomkiem, datą urodzenia i miejscem urodzenia. ²Mogą być też przechowywane w aktach policji kryminalnej. ³Dane zbierane zgodnie z ustępem 1 mogą być przetwarzane tylko w celach określonych w ustępie 1 i art. 84 ust. 2 oraz w celu przeciwdziałania i ścigania wykroczeń, które stanowią zagrożenie dla bezpieczeństwa zakładu, i popełnieniu czynów karalnych.

Artykuł 83

Środki pozwalające na ustalenie tożsamości

¹Jeżeli wymaga tego bezpieczeństwa zakładu, osoba izolowana może być zobowiązana do posiadania przy sobie dowodu z danymi wymienionymi w art. 82 ust. 1 lub do zaakceptowania ponownego zebrania danych określonych w art. 82 ust. 1 w celu ich porównania z danymi zapisanymi zgodnie z art. 82 ust. 2 zdanie 1. ²Dowody w rozumieniu zdania 1 należy przy przeniesieniu lub zwolnieniu osoby izolowanej zniszczyć.

Artykuł 84

Prawo zatrzymania

(1) Osoba izolowana, która uciekła lub w inny sposób przebywa poza zakładem bez pozwolenia, może być przez organ penitencjarny lub na jego polecenie zatrzymana i odprowadzona do zakładu.

(2) Dane zbierane zgodnie z art. 82 ust. 1 oraz dane zbierane zgodnie z art. 83 i art. 124 w związku z art. 190 ustawy NJVollzG i niezbędne do identyfikacji lub zatrzymania mogą być przekazywane organom egzekucyjnym i organom ścigania karnego, o ile jest to niezbędne w celu ścigania i zatrzymania osoby izolowanej, która uciekła lub w inny sposób przebywa poza zakładem bez pozwolenia.

Artykuł 85

Zamknięcie

(1) ¹ Osoba izolowana w godzinach ciszy nocnej jest zamykana w swojej przestrzeni mieszkalnej lub w innym pomieszczeniu zakładu przeznaczonym do przebywania podczas ciszy nocnej. ²Można od tego odstąpić, jeżeli nie stanowi to zagrożenia dla bezpieczeństwa zakładu.

(2) Organ penitencjarny może wydać ogólne zarządzenie, że osoby izolowane będą poza godzinami ciszy nocnej zamykane tymczasowo w swojej przestrzeni mieszkalnej lub w innych pomieszczeniach zakładu, o ile jest to niezbędne ze względu na bezpieczeństwo zakładu.

Artykuł 86

Szczególne środki bezpieczeństwa

(1) Wobec osoby izolowanej mogą być zarządzane szczególne środki bezpieczeństwa, o ile ze względu na jej zachowanie lub na podstawie jej stanu psychicznego istnieje zwiększone niebezpieczeństwo ucieczki lub niebezpieczeństwo agresji wobec osób lub rzeczy bądź niebezpieczeństwo popełnienia samobójstwa lub samookaleczenia.

(2) Jako szczególne środki bezpieczeństwa dopuszczalne jest

1. odebranie lub schowanie przedmiotów,
2. zarządzenie noszenia odzieży zakładowej,
3. obserwacja osoby izolowanej także przy zastosowaniu środków technicznych,
4. odseparowanie od innych osób izolowanych,
5. umieszczenie w specjalnie zabezpieczonym pomieszczeniu i
6. założenie kajdanków.

(3) Środki określone w ustępie 2 punkt 1, 4 i 5 są także dopuszczalne, jeżeli nie można w inny sposób uniknąć lub usunąć zagrożenia uwolnienia.

(4) Odseparowanie na okres przekraczający 24 godziny jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy jest to niezbędne z powodów leżących w osobie izolowanej.

(5) ¹ Kajdanki mogą być zakładane tylko na rękach lub na nogach.² W interesie osoby izolowanej można zarządzić inny rodzaj skrupowania.³ Kajdanki zostają na pewien czas poluzowane, jeżeli jest to konieczne.

(6) Podczas wyprowadzania, doprowadzania lub transportu skrupowanie jest dopuszczalne także wtedy, gdy nadzór jest wystarczający do uniknięcia lub usunięcia zagrożenia ucieczką.

Artykuł 87

Wykonanie szczególnych środków bezpieczeństwa

¹ W trakcie odseparowania i umieszczenia w specjalnie zabezpieczonym pomieszczeniu zawieszono zostają uprawnienia osoby izolowanej wynikające z art. 20, art. 22, art. 23, art. 25 ust. 1, art. 26, art. 38 i art. 66 do art. 68. ² W przypadku, gdy zawieszenie nie jest niezbędne do osiągnięcia celu odseparowania, należy zarządzić odmienne rozwiązanie.

Artykuł 88

Zarządzenie szczególnych środków bezpieczeństwa

(1) ¹ Szczególne środki bezpieczeństwa zarządzane są przez kierownika zakładu. ² W przypadku ryzyka z powodu zwłoki środki te mogą być zarządzane tymczasowo także przez innych funkcjonariuszy służby penitencjarnej.³ Należy niezwłocznie uzyskać decyzję kierownika zakładu.

(2) ¹ W przypadku, gdy osoba izolowana jest leczona lub znajduje się pod obserwacją lekarską lub środek ma być zarządzony ze względu na stan psychiczny osoby izolowanej, należy najpierw wysłuchać lekarza. ² O ile nie jest to możliwe ze względu na ryzyko z powodu zwłoki, stanowisko lekarza zostanie uzyskane niezwłocznie.

(3) W stosownych odstępach czasu należy sprawdzać, czy i w jakim zakresie szczególne środki bezpieczeństwa muszą być utrzymane.

(4) W trakcie odseparowania w rozumieniu art. 86 ust. 4 oraz umieszczenia w specjalnie zabezpieczonym pomieszczeniu zgodnie z art. 86 ust. 2 punkt 5 osoba izolowana musi się znajdować pod szczególną opieką, aby przeciwdziałać szkodliwym skutkom zastosowanego środka ze względu na odseparowanie od innych osób izolowanych.

(5) ¹ Odseparowanie zgodnie z art. 86 ust. 4 i umieszczenie w specjalnie zabezpieczonym pomieszczeniu zgodnie z art. 86 ust. 2 punkt 5 przez łączny okres powyżej 30 dni w ciągu roku wymaga zgody właściwego resortu merytorycznego. ² Bieg terminu nie zostaje przerwany z powodu uczestnictwa osoby izolowanej we mszy lub spędzania godziny na wolnym powietrzu (art. 64).

(6) O umieszczeniu w specjalnie zabezpieczonym pomieszczeniu zgodnie z art. 86 ust. 2 punkt 5 i założeniu kajdanków zgodnie z art. 86 ust. 2 punkt 6 należy niezwłocznie powiadomić właściwy resort merytoryczny, jeżeli środki te są utrzymywane przez okres dłuższy niż trzy dni.

Artykuł 89

Nadzór lekarski

(1) ¹ Osoba izolowana, która została umieszczona w specjalnie zabezpieczonym pomieszczeniu lub której nałożono kajdanki (art. 86 ust. 2 punkt 5 i 6), jest od razu i następnie w miarę możliwości codziennie odwiedzana przez lekarza. ² Nie dotyczy to przebywania w kajdankach podczas wyprowadzania, doprowadzania lub transportu (art. 86 ust. 6). ³ W przypadku zarządzenia odseparowania zgodnie z art. 86 ust. 4 osoba izolowana jest odwiedzana przez lekarza od razu i następnie w miarę możliwości raz w tygodniu.

(2) Lekarza należy wysłuchiwać regularnie, jeżeli osobie izolowanej odmówiono możliwości codziennego pobytu na wolnym powietrzu (art. 64).

Artykuł 90

Zwrot nakładów

Odnosnie do roszczeń odszkodowawczych za koszty poniesione przez organ penitencjarny z powodu popełnienia przez osobę izolowaną umyślnie lub w wyniku poważnego zaniedbania samookaleczenia lub okaleczenia innej osoby izolowanej, zastosowanie znajduje art. 93 ust. 1 zdanie 1 ustawy StVollzG.

Rozdział trzynasty

Przymus bezpośredni

Artykuł 91

Warunki ogólne

(1) Funkcjonariusze służby penitencjarnej w celu przeprowadzenia przewidzianych w prawie środków penitencjarnych i środków bezpieczeństwa mogą zastosować bezpośredni przymus, jeżeli dany cel nie może być osiągnięty w inny sposób.

(2) Wobec innych osób niż osoby izolowane przymus bezpośredni może być zastosowany, jeżeli usiłują one uwolnić osoby izolowane lub przedostały się na teren zakładu w sposób sprzeczny z prawem lub jeżeli przebywają w nim bez uprawnienia.

(3) Prawo do zastosowania bezpośredniego przymusu na podstawie innych przepisów pozostaje nienaruszone.

Artykuł 92

Terminologia

(1) Przymusem bezpośrednim jest oddziaływanie na osoby lub rzeczy przy użyciu przemocy fizycznej, jej środków pomocniczych lub przy wykorzystaniu broni.

(2) Przemocą fizyczną jest każde bezpośrednio oddziaływanie na osoby lub rzeczy.

(3) Środkami pomocniczymi przemocy fizycznej są w szczególności kajdanki, wyszkolone psy do pracy w policji oraz środki pobudzające i odurzające.

(4) Bronią jest dopuszczona służbowo broń sieczna i broń palna.

Artykuł 93

Działanie zgodnie z zarządzeniem

(1) W przypadku zarządzenia przez przełożonego lub przez inną upoważnioną osobę bezpośredniego przymusu, funkcjonariusze służby penitencjarnej muszą go zastosować, chyba że zarządzenie narusza godność ludzką lub zostało wydane w celach innych niż służbowe.

(2) ¹ Zarządzenie nie może być wykonane, gdyby oznaczało to popełnienie czynu karalnego. ² Jeżeli mimo tego zostanie ono wykonane przez funkcjonariuszy służby penitencjarnej, ponoszą oni winę tylko w przypadku, gdy zauważą lub na podstawie znanych im okoliczności jest oczywiste, że oznacza to popełnienie czynu karalnego.

(3) ¹ Funkcjonariusze służby penitencjarnej muszą przekazać osobom wydającym zarządzenie swoje wątpliwości dotyczące zgodności z prawem wydanego zarządzenia, o ile jest to możliwe w danych okolicznościach. ² Nie należy stosować odmiennych przepisów ogólnego prawa regulującego status urzędników, dotyczących zgłaszania takich wątpliwości przełożonym (art. 36 ust. 2 i 3 ustawy o statusie urzędnika).

Artykuł 94

Ostrzeżenie

¹ Przed zastosowaniem bezpośredniego przymusu należy najpierw ostrzec o jego użyciu. ² Ostrzeżenie o użyciu można pominąć tylko wtedy, gdy jest ono niedopuszczalne w danych okolicznościach lub przymus bezpośredni musi być zastosowany niezwłocznie, aby nie dopuścić do popełnienia czynu niezgodnego z prawem wypełniającego znamiona czynu określonego w ustawie karnej lub zapobiec aktualnemu zagrożeniu.

Artykuł 95

Ogólne przepisy dotyczące użycia broni palnej

(1) ¹ Broń palna może być użyta tylko wtedy, gdy inne środki przymusu bezpośredniego dotychczas okazały się bezskuteczne lub nie obiecują sukcesu. ² Zastosowanie jej wobec człowieka jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy cel nie może być osiągnięty przy użyciu broni w stosunku do rzeczy.

(2) ¹ Broń palna może być używana wyłącznie przez wyznaczonych do tego funkcjonariuszy służby penitencjarnej i jedynie w celu uniemożliwienia ataku lub ucieczki. ² Jej zastosowanie zostaje zaniechane, jeżeli widać, że z dużym prawdopodobieństwem stanowiłoby to zagrożenie dla osób postronnych.

(3) ¹ Przed użyciem broni palnej należy najpierw zagrozić jej użyciem. ² Jako zagrożenie użycia uznaje się także strzał ostrzegawczy. ³ Bez zagrożenia użycia broń palna może być użyta tylko w przypadku, gdy jest to niezbędne do obrony przed aktualnym zagrożeniem dla zdrowia i życia.

Artykuł 96

Szczególne przepisy dotyczące użycia broni palnej

(1) ¹ Wobec osoby izolowanej broń palna może być użyta,

1. jeżeli nie odłoży ona broni lub innego niebezpiecznego narzędzia mimo powtarzającego się wezwania,
2. jeżeli podejmuje ona bunt więźniów (art. 121 kodeksu karnego StGB) lub
3. w celu udaremnienia jej ucieczki lub jej ponownego pojmania.

²W celu udaremnienia ucieczki z zakładu otwartego nie można stosować broni palnej.

(2) Wobec innych osób broń palna może być użyta, jeżeli usiłują one przemocą uwolnić osobę izolowaną lub siłą dostać się do zakładu.

Artykuł 97

Środki przymusu w zakresie opieki zdrowotnej

(1) ¹ Badanie medyczne i terapia są dopuszczalne bez zgody osoby izolowanej, aby nie dopuścić do udanej próby samobójstwa. ² Środek w rozumieniu zdania 1 jest dopuszczalny, jeżeli osoba izolowana stanowi źródło zagrożenia do zdrowia innej osoby i dany środek jest współmierny.

(2) Badanie medyczne i terapia oraz karmienie siłą dopuszczalne są także w przypadku zagrożenia życia lub poważnego zagrożenia dla zdrowia osoby izolowanej, jeżeli ona sama nie jest w stanie zrozumieć istniejącego zagrożenia i konieczności zastosowania środka lub działać w sposób uwzględniający chorobę.

(3) Środek określony w zdaniu 2 może być zarządzony tylko wtedy, gdy

1. nie została wyrażona wola pacjenta w rozumieniu art. 1901 a ust. 1 zdanie 1 kodeksu cywilnego (BGB), której ustalenia dotyczą aktualnej sytuacji życiowej i terapeutycznej pacjenta i są skierowane przeciwko wykonaniu danego środka,
2. osoba izolowana została poinformowana przez lekarza o konieczności, rodzaju, zakresie, czasie trwania, spodziewanych skutkach i ryzykach danego środka w zrozumiałej dla niej formie i w sposób odpowiedni do jej stanu zdrowia,
3. podjęta przez lekarza poważna próba uzyskania bez wywierania nacisku zgody na przeprowadzenie danego środka okazała się bezskuteczna,

4. dany środek jest odpowiedni i wymagany do ochrony przez zagrożeniem określonym w ustępie 2,
5. oczekiwane korzyści wynikające z danego środka przewyższają wyraźnie obciążenia związane z jego zastosowaniem i możliwe szkody spowodowane jego zaniechaniem.

(4) ¹ Środki określone w ustępach 1 i 2 mogą być przeprowadzone tylko na zarządzenie i pod kierownictwem lekarza, niezależnie od udzielenia pierwszej pomocy w przypadku, gdy nie można się w porę skontaktować z lekarzem i opóźnienie wiąże się z powstaniem zagrożenia życia. ² Zarządzenie w przypadkach określonych w ustępie 1 zdanie 2 i w ustępie 2 wymaga zgody lekarza pracującego dla innego zakładu wyznaczonego do pobytu w warunkach pozbawienia wolności zgodnie z ustawą penitencjarną kraju związkowego Dolna Saksonia oraz kierownika zakładu. ³ Powody zarządzenia środków określonych w ustępach 1 i 2, a w przypadkach określonych w ustępie 2 także zaistnienie wymienionych tam przesłanek i zastosowany środek wraz z jego charakterem przymusu, sposobem przeprowadzenia, monitorowaniem skuteczności, oraz przebieg badania i terapii muszą być udokumentowane. ⁴ Dotyczy to także oświadczeń osoby izolowanej, które mogą być istotne w związku ze środkami przymusu.

(5) ¹ O środkach określonych w ustępie 1 zdanie 2 i w ustępie 2 osobę izolowaną należy powiadomić na piśmie przed zastosowaniem środka. ² Należy ją pouczyć, że przeciwko zarządzeniu może wystąpić do sądu z prośbą o tymczasową ochronę prawną a także wnieść wniosek o wydanie decyzji przez sąd. ³ Z wykonaniem zarządzenia należy poczekać, aż osoba izolowana będzie miała możliwość uzyskania decyzji sądowej.

(6) W przypadku ryzyka z powodu zwłoki postanowienia ustępu 3 punkt 2 i 3, ustępu 4 zdanie 2 i ustępu 5 nie znajdują zastosowania.

(7) ¹ Przymusowe badanie fizyczne osoby izolowanej w celu ochrony zdrowia i higieny jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy nie wiąże się z ingerencją fizyczną. ² Wymaga ono zarządzenia przez lekarza i musi być przeprowadzone pod jego kierownictwem.

Rozdział czternasty

Środki dyscyplinarne

Artykuł 98

Warunki

(1) ¹ Jeżeli osoba izolowana w sposób zawiniony narusza obowiązki nałożone na nią przez niniejszą ustawę lub na podstawie niniejszej ustawy, mogą zostać przeciwko niej zarządzone środki dyscyplinarne, o ile środki te nie zagrożą osiągnięciu celów pobytu w izolacji określonych w art. 2 ust. 1 i 2. ² Jeżeli w wyniku naruszenia obowiązków obrażeń doznała inna osoba, przy dokonywaniu oceny należy także uwzględnić, na ile osoba izolowana stara się osiągnąć porozumienie z osobą poszkodowaną, w szczególności naprawić szkodę lub przeprosić osobę poszkodowaną. ³ Organ penitencjarny powinien wspierać osobę izolowaną w podejmowaniu starań określonych w zdaniu 2.

(2) Odstępuje się od środka dyscyplinarnego, jeżeli wystarczające jest ostrzeżenie osoby izolowanej.

(3) Środek dyscyplinarny jest także dopuszczalny, jeżeli z powodu tego samego uchybienia wszczęte zostało postępowanie karne lub postępowanie w sprawie zagrożonej karą grzywny.

Artykuł 99

Rodzaje środków dyscyplinarnych

(1) Dopuszczalnymi środkami dyscyplinarnymi są

1. nagana,
2. ograniczenie lub pozbawienie możliwości oglądania telewizji w przestrzeni mieszkalnej przez okres do czterech tygodni,
3. ograniczenie lub pozbawienie urządzeń elektroniki rozrywkowej przez okres do czterech tygodni,
4. ograniczenie lub wykluczenie z udziału w poszczególnych imprezach organizowanych w czasie wolnym przez okres do czterech tygodni oraz
5. areszt przez okres do czterech tygodni.

(2) Areszt może być zarządzone tylko z powodu poważnych lub wielokrotnych uchybień.

(3) Istnieje możliwość łączenia kilku środków dyscyplinarnych.

Artykuł 100

Wykonanie środków dyscyplinarnych, zawieszenie na okres próby

(1) Środki dyscyplinarne generalnie wykonywane są natychmiast.

(2) Wykonanie środka dyscyplinarnego może być w całości lub częściowo zawieszony na okres próby do sześciu miesięcy.

(3) ¹ Na okres aresztu osoby izolowane zostają odseparowane. ² Osoba izolowana może być umieszczona w specjalnym pomieszczeniu aresztu, które musi spełniać wymagania określone dla przestrzeni mieszkalnej w art. 20 ust. 1. ³ O ile nie dokonano odmiennego zarządzenia, uprawnienia wynikające z art. 16 ust. 4, art. 20, art. 22, art. 23 i art. 25 ust. 1 oraz art. 26, art. 38 i art. 66 do art. 68 zostają zawieszony.

(4) ¹ Wykonanie środków dyscyplinarnych należy zawiesić lub przerwać, jeżeli w przeciwnym razie osiągnięcie celów pobytu w izolacji określonych w art. 2 ust. 1 i 2 byłoby zagrożone lub jest to niezbędne dla zapewnienia efektywnej ochrony prawnej przed danym środkiem dyscyplinarnym. ²Naruszanie obowiązków w rozumieniu art. 98 ust. 1 należy omówić w ramach terapii.

Artykuł 101

Uprawnienia do zarządzenia środków dyscyplinarnych

(1) ¹ Środki dyscyplinarne zarządzane są przez kierownika zakładu. ² W przypadku uchybienia podczas transportu do innego zakładu w celu przeniesienia właściwy jest kierownik zakładu przeznaczenia.

(2) W przypadku, gdy uchybienie osoby izolowanej jest skierowane przeciwko kierownikowi zakładu, decyzję podejmuje właściwy resort merytoryczny.

(3) ¹ Środki dyscyplinarne, które zostały zarządzone przeciwko osobie izolowanej w innym zakładzie lub podczas innego pobytu w warunkach pozbawienia wolności, na prośbę zostaną wykonane. ² art. 100 ust. 2 pozostaje nienaruszony.

Artykuł 102

Tryb postępowania

(1) ¹Stan faktyczny należy wyjaśnić. ²Osoba izolowana zostaje wysłuchana.³ Przed wysłuchaniem zostaje jej ujawnione, jakim uchybieniem zostaje obciążona. ⁴Równocześnie należy wskazać, że może się w sprawie wypowiedzieć lub nie zeznawać w sprawie. ⁵ Wyjaśnienia osoby izolowanej i przeprowadzenie dowodu są dokumentowane na piśmie.

(2) ¹ W przypadku ciężkich naruszeń kierownik zakładu przed podjęciem decyzji powinien się w ramach konferencji porozumieć z osobami i jednostkami opiekującymi się osobami izolowanymi zgodnie z art. 4 ust. 3. ² Przed zarządzeniem środka dyscyplinarnego przeciwko osobie izolowanej poddawanej leczeniu lub przeciwko kobiecie w ciąży lub osobie izolowanej, która niedawno urodziła, należy wysłuchać lekarza zakładowego.

(3) ¹ Decyzja zostanie ogłoszona osobie izolowanej ustnie przez kierownika zakładu i przedstawiona na piśmie z krótkim uzasadnieniem. ² Uzasadnienie pisemne zostanie przekazane osobie izolowanej na żądanie.

Artykuł 103

Współdziałanie lekarza

(1) ¹ Przed wykonaniem aresztu należy wysłuchać lekarza zakładowego. ² W trakcie aresztu osoba izolowana znajduje się pod nadzorem lekarza.

(2) Wykonanie aresztu nie dochodzi do skutku lub zostaje przerwane, jeżeli zagrożone byłoby zdrowie osoby izolowanej.

Rozdział piętnasty

Uchylenie aktów administracyjnych, prawo do złożenia zażalenia, sądowa ochrona praw

Artykuł 104

Uchylenie aktów administracyjnych

Odnosnie do odwołania i wycofania aktów administracyjnych zgodnie z niniejszą ustawą obowiązują odpowiednio przepisy ustawy o postępowaniu administracyjnym kraju związkowego Dolna Saksonia dotyczące odwołania i wycofania aktów prawnych, o ile niniejsza ustawa nie zawiera postanowienia szczególnego.

Artykuł 105

Prawo do złożenia zażalenia

(1) Osoba izolowana ma możliwość złożenia w organie penitencjarnym na piśmie lub ustnie życzeń, uwag i zażaleń we własnych sprawach.

(2) Należy zapewnić, aby osoba izolowana we własnych sprawach mogła się też zwrócić do wizytujących zakład funkcjonariuszy organu nadzoru.

Artykuł 106

Sądowa ochrona praw

Przeciwko decyzji lub innemu środkowi regulującemu poszczególne sprawy bądź jego odrzuceniu czy zaniechaniu można złożyć wniosek o wydanie decyzji przez sąd zgodnie z art. 109 do art. 121 ust. 4 ustawy StVollzG.

Rozdział szesnasty

Organizacja pobytu w zakładzie

Dział pierwszy

Przeznaczenie i wyposażenie zakładów, umieszczenie i rozdzielanie

Artykuł 107

Utworzenie zakładów i oddziałów

(1) Izolacja odbywa się w zakładach prowadzonych przez administrację wymiaru sprawiedliwości kraju związkowego.

(2) W celu zorganizowania pobytu w izolacji oraz przeprowadzenia środków izolacji wobec kobiet i mężczyzn należy utworzyć odrębne zakłady lub oddziały.

Artykuł 108

Urządzenie, zróżnicowanie i zorganizowanie zakładów

¹ Zakłady muszą być przez właściwy resort merytoryczny i przez organy penitencjarne tak urządzone i zróżnicowane, aby zapewnić możliwość zrealizowania celów i zadań pobytu w izolacji. ² Należy w szczególności zapewnić, aby osobom izolowanym mogły być zaproponowane niezbędne środki w zakresie opieki i leczenia zgodnie z art. 4 ust. 1 i 2. ³ Personel, środki rzeczowe oraz organizacja zakładu muszą być do tego odpowiednio przystosowane.

Artykuł 109

Przygotowanie i urządzenie pomieszczeń

(1) Właściwy resort merytoryczny ustala dla każdego zakładu lub oddziału zdolność do przyjęcia osób izolowanych.

(2) ¹ Pomieszczenia do pobytu podczas ciszy nocnej i czasu wolnego oraz strefy wspólnego użytkowania i pomieszczenia, w których odbywają się wizyty muszą być urządzone zgodnie z ich przeznaczeniem i wyposażone w instalację grzewczą i wentylacyjną, podłogę oraz okna w zakresie wystarczającym do zapewnienia zdrowych warunków życia. ² Ponadto przestrzenie mieszkalne, strefy wspólnego użytkowania i pomieszczenia, w których odbywają się wizyty należy tak urządzić, aby panował w nich klimat mieszkania.

Artykuł 110

Wspólnoty z innymi krajami związkowymi tworzone w celu zorganizowania pobytu w izolacji

Do zorganizowania pobytu w izolacji można tworzyć wspólnoty z innymi krajami związkowymi.

Dział drugi

Wykonanie zadań organów penitencjarnych

Artykuł 111

Właściwość

(1) Zakład jako organ penitencjarny jest odpowiedzialny za podejmowanie decyzji i innych środków określonych w niniejszej ustawie, o ile brak jest odmiennych postanowień.

(2) Właściwy resort merytoryczny może określone zadania penitencjarne przekazać podporządkowanej jednostce do realizacji ponad zakładami.

Artykuł 112

Kierownictwo zakładu

(1) ¹Kierownik zakładu odpowiada całkowicie za pobyt w zakładzie, reprezentuje zakład na zewnątrz w sprawach należących do jego obowiązków jako organu penitencjarnego oraz reguluje podział zadań w zakładzie. ²Uprawnienia do zarządzania przeszukania osobistego związanego ze zdjęciem odzieży, szczególnych środków bezpieczeństwa i środków dyscyplinarnych może on delegować na innych funkcjonariuszy służby penitencjarnej tylko z zgodą właściwego resortu merytorycznego.

(2) ¹Kierownik zakładu i jego zastępcza muszą być zatrudnieni w pełnym wymiarze godzin jako pracownicy służby publicznej kraju związkowego. ²Są oni powoływani przez właściwy resort merytoryczny.

Artykuł 113

Wykonywanie zadań przez funkcjonariuszy służby penitencjarnej

(1) ¹Zadania organów penitencjarnych wykonują urzędnicy państwowi organów penitencjarnych. ²W szczególnych przypadkach wykonywanie tych zadań może być powierzone także innym urzędnikom państwowym, pozostałym funkcjonariuszom służby penitencjarnej lub osobom zatrudnionym w zakładzie w niepełnym wymiarze godzin.

(2) ¹Należy korzystać z funkcjonariuszy służby penitencjarnej o szczególnych predyspozycjach do pracy z osobami izolowanymi. ²Predyspozycje należy wspierać poprzez odpowiednie doskonalenie zawodowe. ³Regularnie zapewniane jest doradztwo praktyczne i pomoc.

(3) Opiekę nad osobą izolowaną należy zapewnić także w obowiązujących powszechnie dniach wolnych od pracy.

Artykuł 114

Powierzenie

¹ Przygotowanym merytorycznie i godnym zaufania osobom fizycznym, podmiotom prawa publicznego, osobom prawnym lub innym jednostkom można powierzyć wykonywanie zadań organów penitencjarnych, o ile nie wiąże się z tym konieczność podejmowania decyzji lub innych środków ingerujących w prawa osób izolowanych lub innych osób. ² Powierzenie zadań penitencjarnych do wykonania na własną odpowiedzialność jest wykluczone.

Artykuł 115

Duszpasterstwo

(1) Duszpasterze są powoływani w uzgodnieniu z daną wspólnotą wyznaniową do pracy w pełnym wymiarze godzin lub na podstawie umowy.

(2) Jeżeli niewielka liczba członków danej wspólnoty wyznaniowej nie uzasadnia utworzenia duszpasterstwa zgodnie z ustępem 1, opiekę duszpasterską należy umożliwić w inny sposób.

(3) Za zgodą organu penitencjarnego duszpasterze mogą angażować pomocników duszpasterskich a przy okazji mszy i innych spotkań o charakterze religijnym także duszpasterzy z zewnątrz.

Artykuł 116

Opieka lekarska

(1) Opiekę lekarską należy generalnie zapewnić przez lekarzy zatrudnionych w zakładzie w pełnym wymiarze godzin.

(2) ¹ Opieka nad chorymi powinna być sprawowana przez osoby posiadające pozwolenie w rozumieniu ustawy o pielęgnacji chorych. ²Dopóki osoby takie są niedostępne, można korzystać także z pomocy funkcjonariuszy ogólnej służby penitencjarnej, którzy mają wykształcenie w zakresie pielęgnacji chorych.

Artykuł 117

Współpraca

¹ W ramach wykonywania izolacji należy niezależnie od postanowień rozdziału dziesiątego ściśle współpracować w szczególności z organami i jednostkami zajmującymi się pomocą dla osób zwolnionych i popełniających czyny karalne, kuratorami, jednostkami nadzoru nad osobami zwolnionymi z więzienia, agencjami pracy, placówkami kształcenia zawodowego, zakładami ubezpieczenia społecznego oraz pomocą społeczną, organami odpowiedzialnymi za opiekę zdrowotną, organami ds. obcokrajowców i organami policji, jednostkami zajmującymi się poradnictwem dla osób uzależnionych i zadłużonych, pełnomocnikami ds. obcokrajowców i integracji oraz z instytucjami pomocowymi działającymi przy innych organach i ze stowarzyszeniami charytatywnymi. ²Organy penitencjarne powinny współpracować z osobami i stowarzyszeniami, które mogą wspierać integrację społeczną osób izolowanych. ³Należy wspierać pomoc udzielaną osobom izolowanym przez osoby pracujące honorowo.

Artykuł 118

Reprezentowanie interesów osób izolowanych

(1) ¹ Osobom izolowanym należy umożliwić wybór przedstawicieli. ² Mogą oni sprawach, które dotyczą całej zbiorowości i ze względu na swój charakter i cele stawiane przed zakładem są odpowiednie do wspólnego działania, wносить propozycje i uwagi do organu penitencjarnego. ³ Propozycje i uwagi należy omówić z przedstawicielami.

(2) Jeżeli w zakładzie zostali wybrani przedstawiciele reprezentujący interesy osób osadzonych, wówczas przedstawiciele reprezentujący interesy osób izolowanych są równocześnie przedstawicielami reprezentującymi interesy osób osadzonych, o ile przedstawiciele reprezentujący interesy osób izolowanych tak postanowią i przedstawiciele reprezentujący interesy osób osadzonych wyrażą na to zgodę.

Artykuł 119

Regulamin zakładu

(1) Kierownik zakładu wydaje regulamin zakładu dotyczący pobytu w izolacji.

(2) W regulaminie należy uwzględnić wyraźnie postanowienia dotyczące

1. godzin codziennych odwiedzin zgodnie z art. 27 ust. 1 zdanie 2 i art. 29 zdanie 1,
2. podziału dnia obejmującego w szczególności godziny terapii, pracy i czasu wolnego oraz ciszy nocnej,
3. wymienionych w art. 21 przestrzeni w zakładzie oraz ograniczeń zgodnie z art. 22 ust. 2 i 3 zdanie 2,
4. rzeczy, których nie można generalnie posiadać zgodnie z art. 23 zdanie 2,
5. możliwości wnoszenia wniosków i zażaleń lub zwracania się do przedstawiciela organu nadzoru.

(3) Kopię regulaminu zakładu należy wywiesić w ogólnie dostępnym miejscu i na żądanie przekazać.

Dział trzeci

Nadzór i plan wykonawczy

Artykuł 120

Nadzór

(1) Właściwy resort merytoryczny sprawuje nadzór nad organami penitencjarnymi.

(2) ¹ Może on zastrzec dla siebie decyzje dotyczące przeniesienia lub takie decyzje bądź też określone uprawnienia w zakresie nadzoru delegować na podległe mu jednostki. ² W przypadku delegowania właściwy resort merytoryczny staje się najwyższym organem nadzoru.

Artykuł 121

Plan wykonawczy

Właściwy resort merytoryczny reguluje miejscową i rzeczową właściwość organów penitencjarnych zgodnie z ogólną charakterystyką w planie wykonawczym.

Dział czwarty

Rady

Artykuł 122

Powoływanie rad

(1) ¹ Jeżeli zakłady przewidziane są wyłącznie do przebywania w nich osób izolowanych, należy powołać rady. ² Art. 186 ust. 2 ustawy NJVollzG obowiązuje odpowiednio.

(2) Art. 187 i art. 188 ustawy NJVollzG obowiązuje odpowiednio.

Dział piąty

Ewaluacja

Artykuł 123

Ewaluacja

(1) ¹ Środki stosowane podczas pobytu, konkretnie terapie i metody wspierania osób izolowanych, muszą być przez właściwy resort merytoryczny i organy penitencjarne we współpracy z instytucjami badawczymi poddane naukowej weryfikacji pod kątem ich skuteczności. ²Należy przy tym uwzględnić specyfikę płci osób przebywających w izolacji, o ile jest to istotne dla wiarygodności badania. ³ Wyniki badania należy udostępnić do wykorzystania w prawie karnym. ⁴Na podstawie uzyskanych spostrzeżeń należy opracować i na bieżąco aktualizować koncepcje stosowania środków penitencjarnych. ⁵Także w pozostałym zakresie należy zweryfikować doświadczenia dotyczące organizacji pobytu określonej w niniejszej ustawie oraz sposobu stosowania przepisów niniejszej ustawy.

(2) ¹ W powyższych celach poszczególne organy penitencjarne na terenie całego kraju związkowego powinny zbierać wiarygodne i zapewniające porównywalność dane, które pozwolą na ustalenie i ocenę sukcesów i porażek pobytu w izolacji, w szczególności pod kątem częstotliwości recydywy, oraz ukierunkowaną na cel analizę odpowiedzialnych za to czynników. ²Odpowiednie dane dotyczące obszarów nieobjętych niniejszą ustawą należy uwzględnić i porównać, o ile dane takie są dostępne dla właściwego resortu merytorycznego. ³Kwestie udzielania informacji i wglądu do akt dla celów naukowych reguluje odpowiednio art. 476 kodeksu postępowania karnego (StPO).

Rozdział siedemnasty

Ochrona danych

Artykuł 124

Ochrona danych

Art. 190 do art. 200 ustawy NJVollzG obowiązują odpowiednio z zastrzeżeniem, że zbieranie, przechowywanie, modyfikowanie, użytkowanie i przekazywanie danych w celu uniknięcia zagrożenia porządku w zakładzie jest niedopuszczalne.

Rozdział osiemnasty

Postanowienia przejściowe i końcowe

Artykuł 125

Postanowienia przejściowe

(1) Do momentu wejścia w życie dotyczącego pobytu w izolacji rozporządzenia w sprawie siatki wynagrodzeń oraz wyliczania wynagrodzenia za pracę, zasiłku na naukę zawodu i kieszonkowego obowiązują nadal przepisy ustawy o odbywaniu kary regulujące wyliczanie wynagrodzenia za pracę i zasiłku na naukę zawodu oraz rozporządzenie w sprawie wynagrodzenia podczas odbywania kary z dnia 11 stycznia 1977 (dziennik ustaw BGBl. I s. 57) w aktualnym brzmieniu.

(2) Do momentu wejścia w życie dotyczącego pobytu w izolacji rozporządzenia w sprawie pobierania składek na pokrycie kosztów obowiązują nadal przepisy ustawy o odbywaniu kary regulujące pobieranie kosztów z wyjątkiem przepisów dotyczących pobierania składek na pokrycie kosztów aresztu.

Artykuł 126

Ograniczenie praw podstawowych

Niniejsza ustawa ogranicza prawa podstawowe wynikające z artykułu 2 ust. 2 zdanie 1 i 2 (nietykalność cielesna i wolność osobista), artykułu 6 ust. 3 (prawo rodzicielskie) i artykułu 10 ust. 1 (tajemnica korespondencji, tajemnica pocztowa i telekomunikacyjna) ustawy zasadniczej.

© juris GmbH